

வரவு-செலவுக் திட்ட விணக்க நூல்

AN INTRODUCTION TO BUDGET

2018-2019

வெளியீடு
நிதித் துறை

Issued by
Finance Department

வரவு-செலவுத் திட்ட விணக்க நால்

பொருளடக்கம்

பக்கம்

வரவு-செலவுத் திட்ட விளக்க நூல்	1
வரவு-செலவுத் திட்டம் அல்லது "பட்ஜெட்" என்னும் சொல்	1
மாநில அரசின் வரவு-செலவுத் திட்டம்	1
வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகள்	1
நிதிநிலை அறிக்கை உரை	2
ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை	2
வருவாய்க் கணக்கு – வரவினங்கள்	3
வருவாய்க் கணக்கு – செலவினங்கள்	4
வருவாய் உபரியும் வருவாய் பற்றாக்குறையும்	4
மூலதனக் கணக்கு	4
நிதிப் பற்றாக்குறை	5
மூலதனக் கணக்கின்கீழ் முக்கிய நிதி அலுவல்கள்	5
இந்திய ரிசர்வ் வங்கி அளிக்கும் வழிவகை	6
முன்பணங்களும் மிகைப்பற்றும்	
பொதுக் கணக்கு	6
பொதுக் கணக்கின்கீழ் கொடுக்கல்-வாங்கல்	7
வரவு-செலவுத் திட்டம் தயாரிக்கப்படும் பல்வேறு முறைகள்	7
2003-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நிதிநிலை நிருவாகப் பொறுப்புடைமைச் சட்டம்	8
இடைப்பட்ட கால நிதி நிலவரத் திட்டம்	9
வரவு மற்றும் செலவு போக்குகள் குறித்த ஆய்வு	9
நிலை நிதிக் குழு – அமைச்சரவை ஒப்புதல்	9
நிதியொதுக்கம்	10
அரசுக் கணக்கு அமைப்பு முறை	10

	பக்கம்
வரவு-செலவுத் திட்ட முன்மதிப்பீடுகள்	11
மூலதனச் செலவு	13
தொகு நிதி	14
சாட்டிய செலவு	15
எதிர்பாராச் செலவு நிதி	15
தமிழ்நாடு எதிர்பாராச் செலவு நிதி	15
கணக்குத் தலைப்பு	17
பெருந்தலைப்பு, துணைப் பெருந்தலைப்பு, சிறு தலைப்பு, உள் தலைப்பு, நுணுக்கத் தலைப்புகள்	18
தகவல் தொகுப்புக் குறியீடுகள்	19
வரவு-செலவுத் திட்டம், நிருவாகக் கட்டுப்பாடு-பகுதி-I திட்டங்கள் அல்லது தொடர் திட்டங்கள்	19
பகுதி-II (தமிழ்நாடு புதுமை முயற்சிகள்) திட்டங்கள்	20
புதுப் பணி	21
மாநிலச் செலவினாங்கள்	22
உடனடிச் செலவுக்கான மானிய அனுமதி	22
துணை மானியக் கோரிக்கைகள்	23
புது வரித் திட்டங்கள்	23
பொறுப்பேற்ற செலவு	24
திட்டச் சாதனை விளக்க அறிக்கைகள்	24
வரவு-செலவுத் திட்ட வெளியீடுகள் – மானியக் கோரிக்கைகள்	25
நிதிநிலைக் குறிப்பும் நிதிநிலைக் குறிப்பின் இணைப்புகளும்	26
தணிக்கைத் துறைத் தலைவரின் பணி (Auditor General's Role)	29
பொதுக் கணக்குக் குழு	29
வரவு-செலவுத் திட்டமும் சட்டமன்றக் கட்டுப்பாடும்	30

AN INTRODUCTION TO BUDGET

வரவு – செலவுத் திட்ட விளக்க நூல்

1. இந்த வரவு-செலவுத் திட்ட விளக்க நூலைப் படிப்பவர்கள், வரவு-செலவுத் திட்ட தயாரிப்பு பணியின் அமைப்பு, நோக்கம், நடைமுறைகள் ஆகியவற்றை எளிதில் புரிந்து கொள்ளும் விதத்தில் எனிய நடையில் விளக்குவதே இந்நூலின் நோக்கமாகும். வரவு-செலவுத் திட்டத்தைப் பற்றிய வெளியீடுகளில் அடிக்கடி பயன்படுத்தப்படுகின்ற சில சொற்களும் சொற்றொடர்களும் படிப்பவர்கள் புரிந்துகொண்டு, நினைவில் வைத்துக்கொள்ள உதவும் வண்ணம் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

2. இந்திய அரசமைப்புச் சட்டத்தில் எந்த இடத்திலும் "பட்ஜெட்" என்னும் சொல் பயன்படுத்தப்படவில்லை. முன்னொரு காலத்தில் இங்கிலாந்தின் நிதி அமைச்சர், ஆண்டு நிதிச் செயற்குறிப்புகளை ஒரு தோல் பையில் எடுத்துக் கொண்டு மக்கள் அவைக்குச் சென்றார். அந்தத் தோல் பைக்கு "பட்ஜெட்" என்று பெயர். அந்தப் பைக்கு உரிய பெயர், நாளடைவில் அதன் உள்ளே இருந்த ஆவணங்களுக்கு ஆகுபெயராகியது. இந்திய அரசமைப்பில் இதற்கு "ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை" என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

3. மாநில அரசின் வரவு – செலவுத் திட்டம் என்பது ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை ஆகும். ஏப்ரல் 1 முதல் மார்ச் 31 வரையிலான ஒவ்வொரு நிதியாண்டிற்கும் மாநில அரசின் மதிப்பிடப்பட்ட வரவினங்களும், செலவினங்களும் இந்த அறிக்கையில் இடம் பெறுகின்றன. வரவு-செலவுத் திட்டமானது, வருவாய்க் கணக்கு, மூலதனக் கணக்கு மற்றும் பொதுக் கணக்கு எனும் மூன்று பிரிவுகளைக் கொண்டதாகும்.

4. வரவு-செலவுத் திட்டம் தயாரிக்கும் போது, அடுத்துவரும் நிதியாண்டில் மேற்சொன்ன ஒவ்வொரு கணக்குத் தலைப்பின் கீழும் கிடைக்கக்கூடிய வருமானங்களையும், ஆகக்கூடிய செலவுகளையும் துல்லியமாக மதிப்பிட முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப் படுகின்றன. கடந்த காலச் செலவினங்களையும் அரசின் தற்போதைய கொள்கைகளையும் வருங்காலத்தில் எதிர்பார்க்கக் கூடிய செலவு மதிப்பீடுகளையும் கருத்திற்கொண்டு இம்மதிப்பீடுகள் தயாரிக்கப்படுகின்றன.

"வரவு-செலவுத் திட்டம்" அல்லது
"பட்ஜெட்"
என்னும் சொல்

மாநில அரசின்
வரவு-செலவுத்
திட்டம்

வரவு-செலவுத்
திட்ட மதிப்பீடுகள்

5. நிதி அமைச்சரின் "நிதிநிலை அறிக்கை உரை" (Budget Speech), பொதுவில் ஒரு கொள்கை விளக்க அறிக்கை ஆகும். முடிவடையும் ஆண்டில் மேற்கொள்ளப்பட்ட, அடுத்து வரும் ஆண்டில் மேற்கொள்ளப்படவிருக்கிற நிதி நிருவாகச் சிறப்புக் கூறுகளை நிதித்துறை பொறுப்பு வகிக்கும் அமைச்சர் இதில் விளக்குகின்ற போதிலும், இதன் தலையாய நோக்கம், அரசின் கொள்கைகள், பணித் திட்டங்கள் ஆகியவற்றைக் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவதும், அவை எந்த அளவுக்கு நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளன என்பதையும் வரவு-செலவுத் திட்ட ஆண்டில் அவற்றை தொடர்ந்து எப்படிச் செயற்படுத்துவது என்பதையும் குறிப்பிடுவதேயாகும்.

ஆண்டு
நிதிநிலை
அறிக்கை

6. "ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை" என்பது, மாநில அரசின் வரவு-செலவுகளின் சுருக்கமாகும். இந்த அறிக்கை, மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்படுகிறது. அறிக்கை-I-ல், தொகுநிதியின்கீழ் வரும் வரவினாங்களும் செலவினாங்களும் இடம்பெறுகின்றன. அறிக்கை-II-ல், எதிர்பாராச் செலவு நிதியின்கீழ் வரும் வரவினாங்களும் செலவினாங்களும் இடம்பெறுகின்றன. இறுதியாக, அறிக்கை-III-ல், பொதுக் கணக்கின்கீழ் வரும் வரவினாங்களும் செலவினாங்களும் இடம்பெறுகின்றன. அறிக்கை-I-க்கு உறுதுணையாக, துணை அறிக்கைகள் அளிக்கப்படுகின்றன.

அறிக்கை-I - வருவாய்க் கணக்கு – வரவினாங்கள்

- (A) வரி வருவாய்
- (B) வரி வருவாய் அல்லாத பிறவருவாய்
- (C) உதவி மானியங்களும் பங்களிப்புத் தொகைகளும்

அறிக்கை-I - வருவாய்க் கணக்கு – செலவினாங்கள்

- (A) பொதுவான பணிகள்
- (B) சமூகப் பணிகள்
- (C) பொருளாதாரப் பணிகள்
- (D) உதவி மானியங்களும் பங்களிப்புத் தொகைகளும்

அறிக்கை-I - மூலதனக் கணக்கு – செலவினாங்கள்

- (A) பொதுவான பணிகளின் மூலதனக் கணக்கு
- (B) சமூகப் பணிகளின் மூலதனக் கணக்கு
- (C) பொருளாதாரப் பணிகளின் மூலதனக் கணக்கு

அறிக்கை-I - மூலதனக் கணக்கு - வரவினங்களும் செலவினங்களும்

- (E) பொதுக் கடன்
- (F) கடன்களும் முன்பணங்களும்
- (G) மாநிலங்களுக்கிடையிலான கடன் தீர்வு ஏற்பாடுகள்
- (H) எதிர்பாராச் செலவு நிதிக்கு மாற்றம்

அறிக்கை-I(A) - தமிழ்நாட்டின் தொகுநிதிக்குச் "சாட்டப்படும்" செலவினங்கள்

அறிக்கை-II - தமிழ்நாட்டின் எதிர்பாராச் செலவு நிதி - வரவினங்களும் செலவினங்களும்

அறிக்கை-III - தமிழ்நாட்டின் பொதுக் கணக்கு - வரவினங்களும் செலவினங்களும்

- (I) சிறு சேமிப்பு, வருங்கால வைப்பு நிதி முதலியலை
- (J) சேம நிதிகள்
- (K) வைப்பீடுகளும் முன்பணங்களும்
- (L) அனாமத்தும் பல்வகையும்
- (M) செலுத்தப்படுபவை

சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்படும் ஏனைய வெளியீடுகள் வரவு-செலவுத் திட்டத்தைப் பற்றிச் சரியாக அறிந்து கொள்வதற்கும், மானியக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பை முறைப்படுத்திக் கொள்வதற்கும் துணை செய்யும்.

7. அறிக்கை-I - வருவாய்க் கணக்கு வரவினங்கள் என்பது, "வருவாய் வரவு-செலவுத் திட்டம்" எனப்படும். வருவாய்க் கணக்கு வரவுகள் அனைத்தும் இக்கணக்கின்கீழ் காட்டப்படுகின்றன. மாநிலத்தின் சொந்த வரிவருவாய், வரிவருவாய் அல்லாத பிற வருவாய்கள், உதவி மானியங்கள், மத்திய அரசு பிரித்துக் கொடுக்கும் மத்திய வரிகளில் பங்கு ஆகியன வருவாய்க் கணக்கில் மொத்த வரவினங்கள் என்பதன்கீழ் அடங்கும். (A), (B) மற்றும் (C) அறிக்கைகள் முறையே வரிவருவாய் (இதில் மத்திய அரசின் வரிகளில் பங்கும் அடங்கும்), வரி அல்லாத வருவாய், உதவி

**வருவாய்க்
கணக்கு –
வரவினங்கள்**

மானியங்கள் ஆகியவற்றிலிருந்து கிடைக்கும் என மதிப்பீடு செய்யப்பட்ட வரவுகளை அளிக்கின்றன.

வருவாய்க்
கணக்கு –
செலவினங்கள்

8. சம்பளங்கள் மற்றும் படிகள், சில்லறைச் செலவுகள், உதவி மானியங்கள், பராமரிப்பு, ஓய்வுதியம், வட்டி செலுத்துதல், வட்டிச் செலவுகள் ஆகியவை குறித்த, அரசின் பல்வேறு துறைகளின் நடப்பு மதிப்பீட்டுச் செலவு விவரங்கள், அறிக்கை-I – வருவாய்க் கணக்கு – செலவினங்கள் என்பதில் கொடுக்கப்படுகின்றன. இதனையே, வேறு விதமாகச் சொன்னால், மூலதனத்திற்கு வழிவகுக்காத செலவு மட்டும் இந்த அறிக்கையில் கொடுக்கப்படுகிறது.

வருவாய்
உபரியம்,
வருவாய்
பற்றாக்குறையும்

9. அறிக்கை-I- வருவாய்க் கணக்கு – வரவினங்கள் என்பதில் சூறப்பட்டுள்ள மொத்த வருவாயிலிருந்து அறிக்கை-I- வருவாய்க் கணக்கு – செலவினங்கள் என்பதில் சூறப்பட்டுள்ள மொத்தச் செலவை கழித்தால், வருவாய் உபரி (Revenue Surplus) கிடைக்கிறது. இதனைக் கொண்டு அந்த ஆண்டுக்கான மூலதனச் செலவுகள் செய்யப்படுகின்றன. வருவாயையிட செலவு அதிகமாக இருந்தால் அது வருவாய் பற்றாக்குறை (Revenue Deficit) என்று சூறப்படுகிறது. அதாவது, வருவாய் வரவுகளையிட வருவாய்ச் செலவுகளில் மிகையாக உள்ள தொகை வருவாய்ப் பற்றாக்குறை எனப்படும்.

மூலதனக்
கணக்கு

10. அறிக்கைகள்-I,III-மூலதனக் கணக்குகள், வருவாய் வரவு-செலவு மதிப்பீட்டின்கீழ் வராத அரசு வரவு-செலவுகளை, அதாவது, முன் பத்தியில் சொல்லப்பட்டவை நின்கலான ஏணைய வரவு-செலவுகளைப் பற்றிக் கூறுகின்றன.

11. கட்டடங்கள், சாலைகள், பாசனத் திட்டங்கள், இயந்திரங்கள், சாதனங்கள், பங்கு மூலதன முதலீடு போன்று நேரடியாக, மூலதனங்களை உருவாக்குவதற்காகச் செய்யப்படும் செலவினங்கள், மூலதனக் கணக்கில் காட்டப்படுகின்றன. பொதுவாக நிலையான சொத்துக்களை விற்று கிடைக்கும் வருவாயினை மூலதனச் செலவிற்காக பயன்படுத்துவதும், மாநில அரசு வழங்குகின்ற அல்லது பெறுகின்ற கடன்களும் முன்பணங்களும் சூட, மூலதனக் கணக்கிலேயே அடங்கும். எனவே, மத்திய அரசிடமிருந்து பெறப்பட்ட கடன்கள், முன்பணங்கள் பற்றிய விவரங்களும்,

அவற்றைத் திருப்பிச் செலுத்தியது பற்றிய விவரங்களும், வாரியங்கள், கழகங்கள், ஏனைய நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றிற்கு மாநில அரசு வழங்கிய கடன்கள், முன்பணங்கள் பற்றிய விவரங்களும், அந்த முன்பணங்கள் திருப்பிச் செலுத்தப்பட்டது பற்றிய விவரங்களும் இந்த அறிக்கையில் அடங்கும். இந்தக் கடன்களுக்கான வட்டி, வருவாய்க் கணக்கைச் சேரும்.

12. "நிதிப் பற்றாக்குறை" என்பது ஒரு நிதியாண்டில் கடன் வரவுகள் நீங்கலாக, தொகுநிதி குறித்த மொத்த வரவுகளுக்கும் அதிகமாக மாநில அரசின் தொகுநிதியிலிருந்து தொகை வழங்கப்பட்டுள்ளது (கடன் தொகையை திரும்பிக் கொடுக்கப்படுவது நீங்கலாக) என்று பொருள்படும்.

நிதிப்
பற்றாக்குறை

13. வருவாய் வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் உள்ளபடி அரசின் வழக்கமான நிருவாகத்தை மேற்கொள்வதுடன், வேறு சில நிதிப் பொறுப்புகளையும் அரசு நிறைவேற்ற வேண்டியிருக்கிறது. அரசு நிறுவனங்களுக்கும், உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கும், கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கும் கடன்கள் வழங்கப்படுகின்றன. அடிப்படைக் கட்டமைப்பு வசதித் திட்டங்களுக்கும் தொழில் முயற்சிகளை மேற்கொள்வதற்கும், அரசு பெருந்தொகைகளை முதலீடு செய்ய வேண்டியுள்ளது. பல்வேறு நோக்கங்களுக்காக ஏற்கெனவே வாங்கப்பட்ட கடன்களை, உரிய தேதிகளில் திருப்பிக் கொடுத்தாக வேண்டும். வருவாய் உபரி, இந்தத் தேவைகளுக்குப் போதுமானதாக இருந்தால் அல்லது தக்க கையிருப்புகள் இருக்குமானால், இடர்பாடு எதுவும் இராது. ஆனால், பொதுவாக நிலைமை அப்படி இருப்பதில்லை. எனவே, மேலே குறிப்பிடப்பட்ட அலுவல்களை ஆற்றுவதற்காகவும் வருவாய்க் கணக்கில் ஏற்படும் யாதொரு பற்றாக்குறையை ஈடுசெய்வதற்காகவும் அரசு, பொது மக்களிடமிருந்தும், நிதி நிறுவனங்களிடமிருந்தும், தேசிய சிறுசேமிப்பு நிதியிலிருந்தும், மத்திய அரசிடமிருந்தும் கடன் வாங்க வேண்டியுள்ளது. உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கும், அரசு நிறுவனங்களுக்கும், கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கும், அரசுப் பணியாளர்களுக்கும் ஏற்கெனவே அரசால் கொடுக்கப்பட்ட கடன்கள் குறித்த தேதிகளில் தவணை முறையில் வசூலிக்கப்படுகின்றன. ஓர் ஆண்டின் வரவு-செலவுத் திட்டம், அதாவது, வருவாய் குறித்த வரவு-செலவுத் திட்டம் சமன்பட்டதாக

மூலதனக்
கணக்கின்கீழ்
முக்கிய நிதி
அலுவல்கள்

இருந்தபோதிலும்கூட, மூலதனக் கணக்கும் நன்கு சமன்பட்டதாக அமையாதவரை, நமது நிலை இயல்பான நிதிக் கோட்பாடுகளுக்கு ஒப்ப அமைந்திருப்பதில்லை. மூலதனக் கணக்குப் பற்றாக்குறையைச் சமன்படுத்தி வருவாய்க் கணக்கில் உபரி ஏற்படக் கூடிய ஒரு நிலை, நல்லதொரு நிதிநிலை ஆகும். இது, மூலதனப் பணிகளில் முதலீடு செய்வதற்காக நடப்பு செலவுகளிலிருந்து நாம் நிதியைச் சேமித்து வருகிறோம் என்பதையே காட்டுகிறது. எனினும், தற்போதைய நிலை வருவாய்க் கணக்குப் பற்றாக்குறையையும், மூலதனக் கணக்கு உபரியையும் காட்டுகிறது. நடப்பு பயன்பாட்டுத் தேவைகளை நிறைவுசெய்வதற்குக்கூட நாம் கடன் வாங்குகிறோம் என்பதே இதற்குப் பொருளாகும். இருப்பினும், மாநில அரசு, அதன் கணக்குகள் அனைத்தையும் ஒன்றுசேர்த்துப் பார்த்தால், பற்றாக்குறை ஏதுமில்லை என்பதை உறுதி செய்யவேண்டும்.

இந்திய ரிசர்வ் வங்கி அளிக்கும் வழிவகை முன்பணங்களும் மிகைப்பற்றும்

14. தமிழ்நாடு அரசின் ரொக்கக் கணக்குகள், இந்திய ரிசர்வ் வங்கியில் வைத்துவரப்படுகின்றன. அன்றாட பற்று வரவுகளின்போது, குறிப்பிட்ட நாளில் மாநில அரசின் செலவுப் பொறுப்புகளைச் செய்வதற்கு வரவுகள் போதுமானதாக இல்லையெனில், இந்திய ரிசர்வ் வங்கி வரையறுக்கப்பட்ட அளவுவரை வழிவகை முன்பணங்களை வழங்கும். இது காலத்திற்கேற்ப வேறுபடுகிறது. வழிவகை முன்பணம் பயன்படுத்தப்பட்டுவிடும்போது, இந்திய ரிசர்வ் வங்கி சில வரம்பு நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்டு, மிகைப்பற்று வசதியை அளிக்கிறது. வழிக்கமாக மிகைப்பற்று வசதி தொடர்ந்து சில நாட்களுக்கு என்றும் காலாண்டிற்கொருமுறை என்றும் வரையறுக்கப்படுகிறது.

பொதுக் கணக்கு

15. உள்ளாட்சி மன்றங்கள், பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் ஆகியவை செலுத்தும் வைப்பீடுகள், அரசால் ஏற்படுத்தப்படும் அல்லது சட்டப்படி உருவாக்கப்படும் நிதிகள் அல்லது ஒப்பந்தக்காரர்கள் போன்ற தனிநபர்கள் செலுத்தும் வைப்பீடுகள் முதலியவற்றுக்கு அரசு ஒரு வங்கியாகச் செயல்படுகின்ற வகையிலான, கொடுக்கல்-வாங்கல் மட்டுமே பொதுக் கணக்கில் காட்டப்படுகின்றன. பொதுக் கணக்கின்கீழ் வருகின்ற, பல்வேறு தலைப்புகளின்கீழ் எதிர்பார்க்கப்படும் வரவினங்களையும் ஆண்டின் நிகரான செலவுத் தொகை அளவுகளையும் அறிக்கை-III காட்டுகிறது. முந்தைய ஆண்டுகளுக்கான நிகர மொத்தத் தொகை, நிகரக் கடனாக அரசுக்குக்

கிடைக்கிறது. அரசுப் பணியாளர்களின் வருங்கால வைப்பு நிதி, அதன் கால அளவு முடிவடையும் வரை, கடனாக அரசிடமே இருக்கிறது. உள்ளாட்சி மன்றங்களின் உபரி நிதிகள் அரசுக் கருவுலங்களில் வைக்குது வரப்படுகின்றன. அரசு அவர்களுடைய வங்கிபோல செயல்படுகிறது. உரிமையியல் நீதிமன்றங்களில் வழக்காடுபவர்கள் ஒப்படைக்கும் பணமும் அரசுக் கணக்கில் வைக்கப்பட்டு, தற்காலிகப் பயனுக்குக் கிடைக்கிறது.

16. வணிகர் ஒருவர் கருவுலத்திலும், வழக்குத் தொடரும் ஒருவர் நீதிமன்றத்திலும் ஒப்படைக்கும் பணங்கள் அரசுக்குச் சொந்தமானவையல்ல. இவற்றில் இழப்பு நேரிட்டால், அரசின் மீதே வழக்கு தொடரும் நிலை ஏற்படுமாதலின், அரசுப் பணத்தைப் போலவே இவற்றிற்கும் கணக்கு வைக்குது வரவேண்டும். இத்தகைய பல்வகை பற்று-வரவுகள், தொகுநிதியிலிருந்து வேறுபட்டு "பொதுக் கணக்கின்கீழ்" வைக்கப்படுகின்றன. இவை, சாதாரண வங்கி அலுவல்கள் போன்றவையாதலாலும், மாநிலத் தொகுநிதிக்குத் தொடர்புடையவை அல்ல என்பதாலும் இந்தப் பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்க, சட்டமன்றத்தின் ஒப்புதலைப் பெறவேண்டியத் தேவையில்லை. தனிப்பட்டவர்கள், இப்பல்வகை வைப்பீடுகளிலிருந்து ஆண்டுதோறும் திருப்பி வாங்கிக்கொள்ளும் தொகையின் அளவு, இத்தலைப்பில் ஆண்டுதோறும் வைப்பீடு செய்யப்படுகிற தொகையின் அளவுக்கு ஏற்ப இல்லாதபோது, அரசிடம் நிதி குவிந்து விடுகிறது.

17. வரவு-செலவுத் திட்டம் பல்வேறு முறைகளில் தயாரிக்கப்படுகிறது. வளர் செலவின வரவு-செலவுத் திட்ட முறை, தொடக்க நிலையை அடிப்படையாகக் கொண்ட வரவு-செலவுத் திட்டம், துறைத் திட்டப் பணிச் சாதனை அடிப்படையிலான வரவு-செலவுத் திட்டம் முதலியன இவற்றில் அடங்கும். நமது மாநிலத்தில் வளர் செலவின முறையை அடிப்படையாகப் பின்பற்றி வருகிறோம். அதாவது, கைவசமுள்ள நிதி ஆதாரங்கள், நிறைவேறிவரும் திட்டங்கள் தொடர்பான செலவுகளுக்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன; அவற்றுக்குப்போக, நிதி ஆதாரங்கள் எஞ்சியிருந்தால் மட்டுமே அரசு புதுத் திட்டங்களை மேற்கொள்ளும். இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத் தயாரிப்பு முறையில், முதலில் அனைத்துத் துறைகளிடமிருந்தும் கடந்த காலச் செலவினாங்கள் பற்றியும், தற்போதுள்ள திட்டங்கள் குறித்த

பொதுக்
கணக்கின்கீழ்
கொடுக்கல்-
வாங்கல்

வரவு-செலவுத்
திட்டம்
தயாரிக்கப்படும்
பல்வேறு
முறைகள்

செலவு மதிப்பீடுகள், முன் மதிப்பீடுகள் பற்றியும் தகவல்கள் திரட்டப்படுகின்றன. பின்னர், நிதித் துறை, இந்தத் திட்டங்களை நூண்ணாய்வு செய்து, கடந்தகால அனுபவங்களையும், செலவுப் போக்குகளையும் அனுசரித்து, நிறைவேறிவரும் அனைத்துத் திட்டங்களுக்கும் வரி விதிப்பு வாயில்களுக்கும் நியாயமான மதிப்பீட்டை நிர்ணயிக்கிறது. இது வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் பகுதி-I ஆகக் குறிப்பிடப்படுகிறது. அதே நேரத்தில், நம்மைப் போன்று வளர்ந்து வரும் ஒரு சமுதாயத்தில், மக்களின் தேவைகளும் அரசின் பணியும் நாள்தோறும் பெருகிக்கொண்டே இருக்கின்றன. புதுப்புதுத் திட்டங்களை வகுக்க வேண்டிய அவசியம் இருந்து கொண்டே இருக்கிறது. இத்தகைய புதுத் திட்டங்கள், வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் பகுதி-II செயற்குறிப்புகளைக் குறிப்பிடப்படுகின்றன. கடும் நிதி இடர்பாடு காரணமாக, செலவைக் கட்டுப்படுத்தப் பெரும் முயற்சி எடுக்க வேண்டியது அவசியமாகிறது. பயனற்ற திட்டங்களையும், மிகைப் பணியாளர்களையும் கண்டறிய அனைத்துத் துறைகளையும் தொடர்ந்து ஆய்வு செய்யும்பொருட்டு, தொடக்க நிலையை அடிப்படையாகக் கொண்ட வரவு-செலவுத் திட்டம் தயாரிக்கும் முறையைப் பின்பற்றி வருகிறோம். அப்போதுதான் கிடைக்கப்பெறும் நிதிஆதாரங்களைச் சிறப்பான முறையில் பயன்படுத்த முடியும்.

**2003 ஆம் ஆண்டு
தமிழ்நாடு நிதிநிலை
நிருவாகப்
பொறுப்புடைமைச்
சட்டம்**

18. மாநில அரசின் நிதிநிலை உறுதிப்பாட்டையும் நீடித்த நிலையான தன்மையையும் உறுதி செய்வதற்காக, மாநிலச் சட்டமன்றம், சட்டம் ஒன்றை இயற்றியுள்ளது. போதிய அளவிற்கு வருவாய் உபரியை எய்துதல், நிதிப் பற்றாக்குறையைக் குறைத்தல், நிதிக் கொள்கையை திறம்படச் செயற்படுத்துவதில் உள்ள இடையூறுகளை நீக்குதல், மாநில அரசு கடன்வாங்குதல், கடன்கள் ஆகியவற்றில் கட்டுப்பாடு வரம்புகள் மூலம் அறிவார்ந்த கடன் நிருவாகம், நிதி கட்டமைப்பு மற்றும் அதன் தொடர்பான அல்லது அதன் இடைநிகழ் விவகாரங்களில் அதிக வெளிப்படையான தன்மை ஆகியவற்றின் மூலம் நிதிநிலை உறுதிப்பாட்டையும் மற்றும் நீடித்த நிலையான தன்மையை உறுதி செய்வதும், சமூக மற்றும் திட்ட அடிப்படைக் கட்டமைப்பு வசதிகளை மேம்படுத்துவதற்கான மற்றும் மனிதவள மேம்பாட்டிற்கான வாய்ப்பை அதிகரிப்பதும் மாநில அரசின் பொறுப்பாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்கு இச்சட்டம் வகைசெய்கிறது.

19. இச்சட்டத்தின் 3(1) ஆம் பிரிவின்படி, அரசு வரவு-செலவு திட்ட அறிக்கையுடன் இடைப்பட்ட கால நிதி நிலவரத் திட்டம் ஒன்றையும் சட்டமன்றப் பேரவையில் சமர்ப்பிக்க வேண்டும். இந்த இடைப்பட்ட கால நிதி நிலவரத் திட்டம், கணிப்புகளை குறிப்பிடுகையில் வரையறுக்கப்பட்ட நிதிநிலை அளவுகோள்களுக்கான பல ஆண்டு சூழ்சி இலக்கைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சட்டத்தின் 3(2) பிரிவு கூறுகிறது. அதற்கேற்ப, பல ஆண்டு சூழ்சி இலக்குடன் கூடிய இடைப்பட்ட கால நிதி நிலவரத் திட்டம் ஒன்று ஒவ்வொரு ஆண்டும் சட்டமன்றப் பேரவையில் நிதிநிலை அறிக்கையுடன் வைக்கப்படுகிறது.

இடைப்பட்ட கால
நிதி நிலவரத்
திட்டம்

20. இச்சட்டத்தின் 6(2) ஆம் பிரிவின்படி, நிதிக் துறைக்குப் பொறுப்பு வகிக்கும் அமைச்சர், வரவு-செலவுத் திட்டம் தொடர்பான வரவுகள் மற்றும் செலவுகளின் போக்குகள், வரவு-செலவுத் திட்ட இலக்குகளை எய்துவதற்கு எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் ஆகியவை குறித்து ஒவ்வொரு அரையாண்டிலும் ஆய்வு செய்து, அத்தகைய ஆய்வுகளின் முடிவை சட்டமன்றப் பேரவையில் சமர்ப்பிக்கவேண்டும்.

வரவு மற்றும்
செலவுப்
போக்குகள்
குறித்த ஆய்வு

21. பகுதி II திட்டங்களின் கீழ் (தமிழ்நாடு புதுமை முயற்சிகள்) செயற்குறிப்புகள், சம்பந்தப்பட்ட துறைகளால் தயாரிக்கப்பட்டு, மாநிலத் திட்டக் குழுவிற்கு அனுப்பப்படுகின்றன. மாநிலத் திட்டக் குழு, தமிழ்நாடு புதுமை முயற்சிகளின் ஒட்டு மொத்த நோக்கங்களைக் கருத்திற்கொண்டு, உயர் முன்னுரிமை வாய்ந்த திட்டங்களை, அரசுக்குப் பரிந்துரைக்கிறது. அமைச்சரவைக் குழுவான நிலை நிதிக்குழு இடைப்பட்ட காலத்தில் துறைகளுக்குகிடையேயான சமநிலைப் பராமரிக்கப்படுவதைக் கருத்திற்கொண்டு, ஒவ்வொரு திட்டத்தையும் நுணுக்கமாக மதிப்பீடு செய்து, இக்குழு வரும் நிதியாண்டில் செயல்படுத்தப்படுவதற்கான புதுமைத் திட்டங்களைப் பரிந்துரைக்கிறது. அவ்வாறு நிலை நிதிக்குழுவால் தமிழ்நாடு புதுமை முயற்சிகளின் கீழ் செயல்படுத்துவதற்காக பரிந்துரைக்கப்படும் திட்டங்கள் வரவு செலவு திட்டத்தில் பகுதி-II திட்டங்களின்கீழ் தற்காலிகமாக சேர்க்கப்படுகிறது.

நிலை நிதிக்குழு -
அமைச்சரவை
ஒப்புதல்

பகுதி-I மற்றும் பகுதி-II (தமிழ்நாடு புதுமை முயற்சிகள்) திட்டங்களின் மதிப்பீடுகள் ஆண்டுத் திட்ட அளவாகும். இது இறுதியாக, அமைச்சரவையின் ஒப்புதலுக்காக, வைக்கப்படுகிறது.

நிதியொதுக்கம்

22. இப்பணி முடிவடைந்தவுடன், இந்த மூன்று கணக்குகளையும் ஓன்றாக வைத்துப் பார்க்கும்போது, மாநில அரசின் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் திட்டவட்டமான இருப்பு எஞ்சியுள்ளதா இல்லையாயென உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். அவ்வாறு இல்லையெனில், மாநில அரசு, பற்றாக்குறையை ஈடு செய்ய, வரி விதிப்பு நடவடிக்கைகள் மூலம் கூடுதல் நிதி ஆதாரங்களைத் திரட்டிக் கொள்ளலாம் அல்லது செலவினங்களைக் குறைக்கலாம் அல்லது அவ்விரண்டு நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்ளலாம். இதனை முடிவு செய்துவிட்டால், வரவு-செலவுத் திட்டம், சட்டமன்றத்தில் வைப்பதற்கேற்ற இறுதி வடிவம் பெற்றுவிடுகிறது. இது தொகுநிதியிலிருந்து செய்யப்படும் செலவுகளைக் குறிக்கிறது. இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்திற்குச் சட்டமன்றம் ஏற்பளித்து இந்த நிதியொதுக்க சட்டமுன்வடிவை சட்டமாக இயற்றுவதற்கு மேதகு ஆளுநர் தனது இசைவை அளித்தவுடன் அதில் விவரிக்கப்பட்டுள்ள செலவுகளைச் செய்ய அரசு அனுமதியளிக்கிறது. இதுவே, "நிதியொதுக்கம்" என்று அழைக்கப்படுகிறது.

அரசுக் கணக்கு அமைப்பு முறை

23. வரவு-செலவுத் திட்ட வெளியீடுகளை ஆய்வு செய்யும் முன், அரசுக் கணக்கு முறையின் அமைப்பு குறித்து அறிந்து கொள்வது நல்லது. அவை, எளிதான ரொக்க வரவு-செலவுப் புத்தக வடிவில் வைத்து வரப்படுகின்றன. குறிப்பிட்ட நிதியாண்டில் வரப்பெறும் பணம், அந்த ஆண்டில் வரவேண்டிய பணமாக இருந்தாலும், முந்தைய ஆண்டுகளின் நிலுவையாக இருந்தாலும், அடுத்த ஆண்டுக்காக முன்னதாக வசூலிக்கப்படும் பணமாக இருந்தாலும், நடைமுறை ஆண்டின் கணக்குகளிலேயே உரிய தலைப்பின்கீழ் பதிவு செய்யப்படுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, 2016-2017 ஆம் ஆண்டுக் கணக்கில், "நில வருவாய்" என்னும் தலைப்பின்கீழ் ரூ.153.40 கோடி வரவு வைக்கப்பட்டுள்ளது. இது, 2016-2017-ல் மாநிலத்தின் எல்லாப் பட்டாதாரர்களிடமிருந்தும் வரவேண்டிய தொகையைக் குறிக்காது. இது, அந்த ஆண்டில், இந்தத் தலைப்பில் வசூலான தொகையின் கணக்காகும். முந்தைய

ஆண்டுகளின் நிலுவைகள் அல்லது வரும் ஆண்டுகளுக்காக முன்கூட்டியே பெறப்பட்ட வரிகள் இதில் அடங்கும். ஓர் ஆண்டில் ஒவ்வொரு பட்டாதாரரிடமிருந்தும் வரவேண்டிய வரி, அவரிடமிருந்து வசூலிக்கப்பட்ட தொகையின் அளவு, அவரிடமிருந்து வசூலிக்கப்பட வேண்டிய நிலுவை ஆகிய மூலக் கணக்கு விவரங்கள் பெருமளவு இருப்பதால், அவற்றை அரசோ, சென்னையிலுள்ள மாநிலக் கணக்குத் துறைத் தலைவரோ வைத்துக் கொள்வது இல்லை. சம்பந்தப்பட்ட வருவாய்த் துறை அலுவலர்கள்தான் இந்த நில வருவாய்க் கணக்குகளை வைத்து வருகிறார்கள். இதேபோல், செலவுப் பிரிவில், அந்த ஆண்டில் ஒவ்வொரு தலைப்பின்கீழும் அரசு கொடுத்த தொகைதான் கணக்கில் காட்டப்படுகிறது. இந்தத் தொகை அந்தக் குறிப்பிட்ட ஆண்டுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டியதாகவோ, முந்தைய ஆண்டுகளுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டியதாகவோ அல்லது இனிமேல் செய்யப்படும் பணிகளுக்காக முன் பணமாகக் கொடுக்கப்படுவதாகவோ இருக்கலாம். எடுத்துக்காட்டாக, "கோரிக்கை எண்.22.காவல்(உள் துறை, மதுவிலக்கு மற்றும் ஆயத் தீர்வைத் துறை)" என்ற தலைப்பின்கீழ் 2016-2017 கணக்கில் உடைகள், கூடாரச் செலவுகள், பண்டகசாலைப் பொருட்கள் குறித்த செலவு ரூ.23.27 கோடி என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதனால் எல்லா இனங்களும் அந்த ஆண்டில் வாங்கப்பட்டன என்பது பொருளால்ல. சில இனங்கள் 2015-2016-ஆம் ஆண்டிலேயே பெறப்பட்டு, 2016-2017-ஆம் ஆண்டில்தான் பணம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கலாம் அல்லது 2017-2018-ல் பெறப்பட வேண்டியவற்றிற்கு அளிக்கப்பட்ட முன்பணமாகவும் இருக்கலாம்.

24. அரசுக் கணக்குகளை இவ்வாறு பொதுப்படையாக எளிமையான வடிவில் (Rudimentary Form) வைத்து வருவதற்கு ஒரு காரணம் உண்டு. அது, ரொக்கம் அடிப்படையிலான வரவு-செலவுத் திட்டத்தைத் தயாரிக்க உதவும். வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் நோக்கங்கள் பல:—

வரவு-செலவுத் திட்ட முன் மதிப்பீடுகள்

- (i) வரப்போகும் ஆண்டில் பல்வகை ஆதாரங்களிலிருந்தும் அரசுக்குக் கிடைக்கக் கூடிய வருமானத்தை மதிப்பிடுதல்;
- (ii) இந்தப் பணத்தையும் முந்தைய ஆண்டின் கையிருப்பையும் ஒருங்கு சேர்த்தால், எதிர்பார்க்கப்படும் எல்லாச் செலவுகளையும்

எடுக்ட்ட முடியுமா என்பதை மதிப்பிடுதல்;

- (iii) வரவையும் செலவையும் எடுக்ட்ட வரி விதிப்பை எந்த அளவுக்குக் கூட்டுவது அல்லது குறைப்பது என்பதை முடிவு செய்தல் ஆகியவையாகும்.

எடுத்துக்காட்டாக, பட்டாதாரர்களிடமிருந்து நில வரியாகவும், முந்தைய ஆண்டுகளில் ஒத்திவைக்கப்பட்ட பழைய கடன் நிலுவைகளாகவும் ஏராளமான பணம் வரவேண்டியிருப்பது 2018-2019 வரவு-செலவுத் திட்டத்தை முடிவு செய்வதற்குப் பயன்படாது. ஏனெனில், அந்த நிலுவைகள் 2017-2018-ல் முற்றிலும் வசூலாகாமல் போகலாம். பருவ மழை, விளைச்சல் நிலைமை முதலியவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு, நிலவரி மூலம் எவ்வளவு எதிர்பார்க்க முடியும் என்பதுதான் முக்கியம். பல்வேறு துறைத் தலைவர்கள், வரவு மற்றும் செலவினங்களின் மதிப்பீடுகளை, தங்களிடமுள்ள தகவல்களைக் கொண்டும், தங்கள் மதிப்பீட்டிற்கிணங்கவும் முடிவு செய்கிறார்கள். இந்த மதிப்பீடுகள், நிதித் துறையினரால் சரிபார்க்கப்படுகின்றன. முந்தைய அனுபவங்களைக் கொண்டும், முந்தைய ஆண்டுகளின் கணக்குகளை அடிப்படையாகக் கொண்டும், சில திருத்தங்களை அத்துறை செய்கிறது. இயந்திரம், சாதனம் இறக்குமதி செய்ய, துறைத் தலைவர், அரசின் இசைவாணை பெற்றிருக்கலாம்; 2018-2019-ல் அதற்கு நிதி ஒதுக்கும்படி கேட்டுமிருக்கலாம். இவற்றைப் பெறுவது அவ்வளவு எளிதல்ல என்பதும், இவற்றை அனுப்புவதற்கு அயல்நாட்டு வர்த்தக நிறுவனங்களுக்குச் சிறிது அவகாசம் வேண்டும் என்பதும் நிதித் துறைக்குத் தெரியும். எனவே, 2018-2019-ல் இவற்றுக்காக நிதித் துறை நிதி எதுவும் ஒதுக்காமல் இருப்பது பொருத்தமாய் இருக்கலாம். முன்னாளில், அரசு அலுவல்கள் வழக்கமான நிருவாக முறையின் வரம்புக்குட்டிருந்தபோது, வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளை இயன்றவரை திட்டவட்டமாக வகுக்க முடிந்தது. எதிர்பாராத வகையில் எதுவும் ஏற்படவில்லை. எப்போதாவது பஞ்சம் முதலியன ஏற்பட்டபோதும்கூட, பொது வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் அதிக மாறுதல் ஏற்படவில்லை. ஏனெனில், இப்போது செய்யப்படுவதுபோல் விரிவான துயர் தணிப்புப் பணி எதுவும் அப்போது மேற்கொள்ளப்படவில்லை. தற்போதைய நிலைமைகளில், வரவு-செலவுத் திட்டம் தயாரிப்பதென்பது முன்பைவிடக் கடினமாகிவிட்டது. பல புதிய பொது நலப் பணிகளை அரசு மேற்கொண்டிருப்பதும்,

பழைய துறைகளில் பணியளவு அதிகரித்திருப்பதுமே இதற்குக் காரணமாகும். பாசனத் திட்டங்களை ஓராண்டில் நிறைவேற்றிட முடியாது. இத்திட்டத்திற்கு ஒப்புதல் அளித்த பின்னர், பல ஆண்டுகளுக்கு நிதி ஒதுக்கம் செய்ய வேண்டியிருக்கும். அடுத்தடுத்த ஆண்டுகளில் ஏற்படக்கூடிய விலைவாசி உயர்விற்கேற்ப, நிதி ஒதுக்கத்தை மாற்றியமைக்க வேண்டியிருக்கும், பணி நடக்கும்போது, அந்த ஆண்டின் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை தீர்ந்து விட்டது என்பதற்காகப் பணியை நிறுத்த முடியாது. அளவுக்கு மீறிய எச்சரிக்கையோடு ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் தேவையற்ற பெரிய தொகையை ஒதுக்கும்படி வற்புறுத்தப்படுமேயானால், இதே காலத்தில் நடைபெற்றுவரக்கூடிய, நிதியொதுக்கம் செய்யுமாறு கோரக்கூடிய வேறு பல பணிகளுக்கு நிதி இல்லாமல் போகலாம். இத்தகைய சூழ்நிலைகளில், வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகள், முந்தைய ஆண்டுகளைக் காட்டிலும் வரையறையைக் கடந்து விடுகிறது. எனினும், நடப்பு ஆண்டில் பொது நலனுக்குத் தேவையான பணிகளை அளிப்பதற்காக வரி கொடுப்போரிடமிருந்து எவ்வளவு தொகையை அரசு பெற வேண்டும் என்பதைத் தோராயமாக மதிப்பிடுவது, வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் முக்கிய குறிக்கோளாக இருந்து வருகிறது.

25. வருவாய் தரக்கூடிய அல்லது தொடர் செலவைத் தவிர்க்கின்ற முறையில், ஒரு நிலையான சொத்தினை உருவாக்கவோ அடையவோ செய்யப்படும் செலவு, மூலதனச் செலவாக வகைப்படுத்தப்படலாம். பாசனத் திட்டங்கள் அரசுக்கு வருவாய் தரும் இனங்களாகவும் நிலையான உடைமைகளாகவும் இருப்பதால், அவை இந்தப் பிரிவின்கீழ் வருகின்றன. அரசின் ஆண்டு வருவாயிலிருந்து மூலதனச் செலவுகளைச் செய்து கொள்ளலாம்; அல்லது பொது மக்களிடமிருந்தோ, மத்திய அரசிடமிருந்தோ, வேறு வகையிலோ கடனாகப் பெறுகின்ற பணத்தின் மூலமும் இதனைச் செய்யலாம். சொத்து நிலையானதாக இருந்து, மூலதனத்தின் வட்டிக்குக் கட்டுப்படியாகி வரக்கூடிய வகையில் நிகர வருவாய் கொடுக்குமானால், நிலையான கடன் அடிப்படையில் அதற்குச் செலவிடலாம். ஆனால், சொத்து ஒரு சில ஆண்டுகள் மட்டுமே நிலைக்கக் கூடியதாக இருக்குமானால், பெற்ற கடனையும் உரிய வட்டியையும், அந்தச் சொத்தின் ஆயுட் காலத்துக்குள் ஆண்டுத் தவணைகளில் செலுத்திவர வகை செய்ய

மூலதனச் செலவு

வேண்டும். இனிவரும் தலைமுறையினருக்கும் பயன்தரும் சொத்து ஒன்றை ஏற்படுத்தும்போது அதன் முழுப் பளுவையும் இந்தத் தலைமுறையினர் மீதே சுமத்தக்கூடாது என்ற பரந்த நோக்கத்தின் ஆடிப்படையிலேயே இவ்வாறு செய்யப்படுகிறது. தனிப்பட்ட பணிக்கான செலவு ரூ.20,000-க்கு மேற்பட்டாலும் அல்லது தொடர்புள்ள பல வேலைகள் அடங்கிய திட்டத்தின் செலவு ரூபாய் ஒரு இலட்சத்திற்கு மேற்பட்டாலும், அது 1956–57 ஆம் ஆண்டிலிருந்து "மூலதனச் செலவின்" கீழ்க் கொண்டு வரப்பட்டது. மூலதனப் பணிகளுக்கான இயந்திரங்கள், கருவிகள், தளவாடங்கள் ஆகியவற்றிற்குச் செலவிடப்படும் தொகை உட்பட, சாலைகளுக்கு ஆகும் செலவும், மேற்கூறிய வரம்புக்கு மேற்பட்டால், மூலதனச் செலவாகக் கருதப்பட்டது. எனினும், 1966–67 முதல் உள்ள நிலைமைகளைக் கருத்தில்கொண்டு இந்த வரம்புகள், முறையே ரூபாய் ஒரு இலட்சமாகவும் ரூபாய் ஐந்து இலட்சமாகவும் உயர்த்தப்பட்டுள்ளன. சில மூலதனப் பணிகளைப் பொறுத்தவரையில், பணிச் செலவுத் தொகை முழுவதையும் இந்த அரசு, மத்திய அரசிடமிருந்தோ மற்றவர்களிடமிருந்தோ மானியமாகப் பெறலாம். இந்த மானியங்கள், வருவாய்ப் பிரிவில் வரவு வைக்கப்படுகின்றன.

26. வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் மூலதனப் பணிகளுக்காக ஒதுக்கியுள்ள தொகை, "வருவாய்க் கணக்கின்கீழ் வராத மூலதனச் செலவுகள்" என்னும் தலைப்பில் அறிக்கை-I – ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின் மூலதனக் கணக்கு என்பதில் காட்டப்படுகிறது. கடந்த ஆண்டுகளில் செய்த மூலதனச் செலவு விவரத்தை, வரவு-செலவு திட்ட உரையின் இணைப்புகளில் உள்ள இணைப்புகள் ||-ல் காணலாம்

தொகு நிதி

27. "தொகு நிதி" (Consolidated Fund) என்பது, இந்திய அரசமைப்புச் சட்டத்தின் 266(1) பிரிவின் ஆடிப்படையில் வழக்காற்றுக்கு வந்த சொற்றொராகும். வரவு-செலவுத் திட்ட அறிக்கை-I – வருவாய்க் கணக்கு வரவினாங்கள் என்பதில் காட்டப்பட்டுள்ளபடி, ஓர் ஆண்டில் கிடைக்கும் அரசின் இயல்பான வருமானம், தொகு நிதியின் ஒரு பகுதியாக அமைகின்றது. நிதி நிறுவனங்கள், மத்திய அரசு, பொது மக்கள் ஆகியவர்களிடமிருந்து வாங்கப்படும் கடனும் இத்தொகு நிதியில் சேருகின்றது. கடன் திருப்பிச் செலுத்தப்படுகிற வகையில் அரசுக்குக் கிடைக்கும் பணமும்

தொகுநிதியில் சேர்க்கப்படுகின்றது. இந்த ஆதாரங்களிலிருந்து கொடுக்கப்படும் தொகைகள் யாவும் தொகு நிதித் தலைப்பில் காட்டப்படும். சட்டமன்றத்தின் அனுமதி தேவைப்படாத "சாட்டிய செலவுகள்" (Charged Expenditure) நீங்கலாகத் தொகு நிதியிலிருந்து செய்யப்படும் செலவுகள் எல்லாம் சட்டமன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்டு, அதன் ஒப்புதலைப் பெறவேண்டும்.

28. "சாட்டிய செலவுகள்" (Charged Expenditure) என்பதை, தொகு நிதியில் முதல் பொறுப்பாக உள்ள செலவுகள் ஆகும். இவற்றுக்கு, அரசமைப்புச் சட்டத்தின் 202(3) பிரிவில் சொல்லியுள்ளபடி, சட்டமன்றத்தின் ஒப்புதலைப் பெறவேண்டியதில்லை. ஆனால், சட்டப் பேரவைத் தலைவர், சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர், உயர் நீதிமன்ற நீதிபதிகள், அரசுப் பணியாளர் தோர்வு ஆணைய உறுப்பினர்கள் ஆகியோரின் ஊதியம் போன்றவை இதில் அடங்கும். கடன்களுக்கு வட்டி, கடன் தீர்த்தல் ஆகியவற்றுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகையும் இதில் அடங்கும். நீதிமன்றத்தில் அரசுக்கு எதிராகத் தீர்ப்பு கூறப்பட்ட தொகைகளும் "சாட்டிய செலவுகள்" ஆகும். "சாட்டிய செலவுகள்" குறித்த தொகைகளும் விவரங்களும் வரவு-செலவுத் திட்ட ஆவணங்களில், பொதுவாக சாய்வு எழுத்துக்களில் அச்சிடப்பட்டிருக்கும்.

29. "எதிர்பாராச் செலவு நிதி" (Contingency Fund) என்ற சொற்றொடரும், அரசமைப்புச் சட்டத்தின் 267ஆம் பிரிவை அடிப்படையாகக் கொண்டதொகும். சட்டப் பேரவையின் ஒப்புதலைப் பெறும் முன்னர் நிருவாகத்தினானின் அவசரச் செலவுகளுக்கு வகை செய்வதே இதன் நோக்கம் ஆகும்.

30. தமிழ்நாடு 1950ஆம் ஆண்டு எதிர்பாராச் செலவு நிதிச் சட்டம், ரூபாய் ஒரு கோடி கொண்ட எதிர்பாராச் செலவு நிதி ஒன்றை ஏற்படுத்தியது. 1953-54ல் மாநிலப் பிரிவினை நடந்தபோது எதிர்பாராச் செலவு நிதி ரூ.75.00 இலட்சம் என்று நிர்ணயம் செய்து, தமிழ்நாடு 1954ஆம் ஆண்டு எதிர்பாராச் செலவு நிதிச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. இந்த ரூ.75.00 இலட்சம் போதுமானதல்ல என்று அரசு கருதியது. அதற்குப் பிறகு, அரசின் நடவடிக்கைகள் பல்வேறு துறைகளில் பெருகியுள்ளன. திட்டப் பணிகளின் ஆண்டுச் செலவும் கணிசமாகப் பெருகியுள்ளது. நிதி ஆண்டில்

சாட்டிய செலவு

எதிர்பாராச் செலவு நிதி

தமிழ்நாடு எதிர்பாராச் செலவு நிதி

அனுமதிக்கப் படும் புதுப் பணித் திட்டங்களின் எண்ணிக்கையும் பெருகியுள்ளது. இவ்வாறாக, எதிர்பாராச் செலவு நிதியின் அளவை உயர்த்த வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. எதிர்பாராச் செலவு நிதியின் அளவு அவ்வப்போது உயர்த்தப்பட்டது. (விவரங்கள் கீழே உள்ள அட்டவணையில் கொடுக்கப் பட்டுள்ளன). 1982ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர், எதிர்பாராச் செலவு நிதியின் அளவு பலமுறை உயர்த்தப்பட்டு, குறைக்கப்பட்டுள்ளது. எதிர்பாராச் செலவு நிதி உயர்த்தப் பட்டுள்ள இனங்களில் பெரும்பாலானவை குறிப்பிட்ட காலத்திற்குச் செய்யப்பட்டன. 10-8-1992லிருந்து எதிர்பாராச் செலவு நிதியின் அளவு ரூ.150.00 கோடியாக உள்ளது.

அட்டவணை

பல்வேறு கால அளவுகளில் எதிர்பாராச் செலவு நிதியின் அளவைக் காட்டும் அட்டவணை

கால அளவு		எதிர்பாராச் செலவு நிதித் தொகையின் அளவு (ரூபாய் கோடியில்)
முதல் (1)	வரை (2)	(3)
01-08-1982	31-03-1983	100
01-04-1983	19-05-1983	50
20-05-1983	03-07-1983	100
04-07-1983	31-03-1984	150
01-04-1984	02-07-1985	50
03-07-1985	31-03-1986	100
01-04-1986	22-09-1986	50
23-09-1986	31-03-1987	100
01-04-1987	20-09-1987	50
21-09-1987	31-03-1988	100
01-04-1988	05-10-1988	50
06-10-1988	31-03-1989	150
01-04-1989	25-07-1989	75
26-07-1989	21-12-1989	200
22-12-1989	31-03-1990	300
01-04-1990	09-01-1992	75

கால அளவு		எதிர்பாராச் செலவு நிதித் தொகையின் அளவு (ரூபாய் கோடியில்)
முதல்		(3)
(1)	(2)	
10-01-1992	31-03-1992	150
01-04-1992	09-08-1992	75
10-08-1992		150

31. எதிர்பாராச் செலவு நிதி, ஆளுநர் அவர்களின் சார்பாக, நிதித் துறை அரசுச் செயலாளரால் பராமரித்து வரப்படுகிறது. எதிர்பாரா அவசரச் செலவுகளுக்காக சட்டமன்றத்தின் அனுமதி பெறப்பட்டு வகை செய்யப்படும் வரை, இந்த நிதியிலிருந்து முன்பணம் வழங்கப்படுகிறது. பின்னர் அது, சட்டமன்றத்தின் அனுமதி பெற்று துணை மானியக் கோரிக்கைகள் நிறைவேறியின், அந்நிதிக்கு திருப்பிச் செலுத்தப்படுவதற்கான புத்தகச் சரி கட்டல்கள் மாநில கணக்காயரால் மேற்கொள்ளப்படுகிறது. ஒரு நிலையான முன் பணம் போல இந்த நிதி செயல்படுகிறது. இந்த நிதி சம்பந்தப்பட்ட கொடுக்கல்-வாங்கல்கள், ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின், அறிக்கை-IIல் காண்பிக்கப்பட்டுள்ளன.

32. நாடெந்கிலும், கணக்குகள் ஒரே சீராக இருப்பதற்காக இந்தியத் தனிக்கைத் துறைத் தலைவர் வகுத்துள்ள கணக்குத் தலைப்புகளை நாம் பயன்படுத்த வேண்டியுள்ளது. இந்தியா முழுவதிலும் ஒரே மாதிரியான பெருந்தலைப்புகளும், சிறு தலைப்புகளும் பின்பற்றப்படுகின்றன.

33. செயல்முறை – திட்ட அடிப்படையில் அமைந்துள்ள அரசுக் கணக்குகளின் தற்போதைய பற்று-வரவு வகைப்பாடு, 1-4-1974 முதல் நடைமுறையில் உள்ளது. மேலும், வரவு-செலவுத் திட்டம் – கணக்குகள் அமைப்பு முறை பற்றிய சீர்திருத்தக் குழுவின் இரண்டாவது அறிக்கையில் உள்ள பரிந்துரைகளின் அடிப்படையிலும் அது அமைந்துள்ளது. இந்தச் செயல்முறை வகைப்பாடு இரு நோக்கங்களைக் கொண்டு வகுக்கப்பட்டது; இது, வளர்ச்சித் திட்டத் தலைப்புக்களின் வகைப்பாடு, கணக்குகளுக்கிடையிலான செயல்முறை, திட்டங்கள், திட்டப் பணிகள் சம்பந்தமாக அரசின் பற்று-வரவுகளைக் காட்டும். இந்தச்

செயல்முறைத் திட்ட அனுகுமுறை நடைமுறைக்கு வந்தபின், கடந்த பல்லாண்டுகளாக ஐந்தாண்டுத் திட்ட வகைப்பாட்டிற்கும் கணக்கு வகைப்பாட்டிற்கும் இடையே வேறுபாடுகள் அதிகரித்து விட்டன. இதற்கு முக்கிய காரணம், சமுதாய முன்னுரிமைகளில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களும் தொழில்நுட்ப முன்னேற்றங்களுமேயாகும். தற்போதுள்ள கணக்கு வகைப்பாட்டினை ஆராய மத்திய அரசு அமைத்த குழு, கணக்கு வகைப்பாட்டு அமைப்பில் சில மாற்றங்களைப் பரிந்துரைத்தது. 1-4-1987 முதற்கொண்டு, புதிய கணக்கு வகைப்பாட்டிற்குச் செயல்வடிவம் கொடுக்க இந்திய அரசமைப்புச் சட்டத்தின் 150-ஆம் பிரிவின்படி முடிவு செய்யப்பட்டது.

34. பொதுவான பணிகள், சமூகநலப் பணிகள், பொருளாதாரப் பணிகள் போன்ற பல்வேறு பெருங்கணக்குத் தலைப்புகளின்கீழ் அரசின் வரவினங்களும் செலவினங்களும் வகைப்படுத்தப் பட்டுள்ளன. எனிதில் கணக்குப் பார்க்கவும், சரிபார்த்துக் கொள்ளவும் வசதியாக, "காவல் துறை", "நில வரி" முதலிய பெருங்கணக்குத் தலைப்புகள் ஒவ்வொன்றின் கீழும் வரும் விவரங்கள், ஆறு வகைப்பாட்டு நிலைகளின் கீழ்க் காண்பிக்கப்படுகின்றன. தற்போதுள்ள கணக்கு வகைப்பாட்டினை இதன் பின்னர் காணலாம்.

பெருந்தலைப்பு,
துணைப் பெருந்
தலைப்பு, சிறு
தலைப்பு, உள்
தலைப்பு, நுணுக்கத்
தலைப்புகள்

35. பெருந்தலைப்பு ஒவ்வொன்றும் தனிப்பட்ட அலுவலைப் பொதுவாகக் காண்பிக்கின்றது. எடுத்துக்காட்டு: "நில வரி", 'மருத்துவம்-பொதுச் சுகாதாரம்' முதலியன. பெருந்தலைப்புகளின்கீழ் துணைப் பெருந்தலைப்புகள் இருக்கும். அந்தத் துணைப் பெருந்தலைப்புகள், திட்டங்களின் கிளை வகைப்பாட்டினைக் குறிக்கும். ஒவ்வொரு பெருந்தலைப்பு அல்லது துணைப் பெருந் தலைப்பின்கீழும் உள்ள சிறு தலைப்புகள், தனிப்பட்ட திட்டங்களைக் குறிப்பிடுகின்றன. சிறு தலைப்பின்கீழ் உள்ள தொகுப்புத் தலைப்புத் தலைப்புகளின்கீழ் பல்வேறு பணிகள் வகைப்படுத்தப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு தொகுப்புத் தலைப்பின்கீழும் வரும் உள் தலைப்புகள், தனிப்பட்ட திட்டங்களைக் குறிப்பிடுகின்றன. ஒவ்வொரு பணிக்கான செலவு விவரங்களும், "சம்பளங்கள்", "பயணச் செலவுகள்" முதலிய திட்டவட்டமான செலவு வகைப்பாட்டின் கீழ் காட்டப்படுகின்றன. பெருந்தலைப்பு, சிறு தலைப்பு, தொகுதித் தலைப்பு, உள் தலைப்பு, நுணுக்கத் தலைப்புகள்

ஆகியவற்றை, கடிதங்களில் எழுதப்படும் முகவரி விவரங்களுக்கு ஒப்பிடலாம். பெருந்தலைப்பு என்பது மாநிலத்தின் பெயரையும், சிறு தலைப்பு என்பது நகரின் பெயரையும், தொகுதித் தலைப்பு என்பது அஞ்சல் அலுவலகப் பெயரையும், உள் தலைப்பு என்பது தெருவின் அல்லது சாலையின் பெயரையும், நுணுக்கத் தலைப்பு என்பது வீட்டின் கதவிலக்கத்தையும் குறிப்பதுபோல் அமைந்துள்ளது. புள்ளிவிவரங்களையும் தகவல்களையும் பெருமளவில் சேகரிப்பதில், இத்தகைய முறை அவசியமாகும். எடுத்துக்காட்டாக, "2210. மருத்துவம் – பொதுச் சுகாதாரம்" என்னும் பெருந்தலைப்பை எடுத்துக் கொள்வோம். இதன்கீழ் உள்ள ஒரு துணைப் பெருந்தலைப்பு, "01. நகர்ப்பகுதி சுகாதாரப் பணிகள் – ஆங்கில முறை மருத்துவம்" என்பதாகும். இதன்கீழ், "மாநிலத் தொழிலாளர் காப்புறுதித் திட்டம்", "பள்ளிச் சுகாதாரத் திட்டம்" "மருத்துவமனைகள்–மருந்தகங்கள்" போன்றவை உள்ளன. இச்சிறு தலைப்புகள் ஒவ்வொன்றின் கீழும், துணைத் தலைப்புகளின் கீழ் வகைப்படுத்தியுள்ள தனிப்பட்ட திட்டப் பணிகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

36. ஒரு பெருந்தலைப்பு, வரவுப் பெருந்தலைப்பா அல்லது செலவுப் பெருந்தலைப்பா அல்லது வருவாய்க் கணக்கில் வருகின்றதா அல்லது மூலதனக் கணக்கில் வருகின்றதா அல்லது கடன் கணக்கில் வருகின்றதா என்பதை எளிதாகக் கண்டுபிடிக்க நான்கு இலக்கங்கள் கொண்ட குறியீடு தரப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறாக, "0210. மருத்துவம் – பொதுச் சுகாதாரம்" என்பது, வரவுத் தலைப்பு; "2210. மருத்துவம்–பொதுச் சுகாதாரம்" என்பது, வருவாய்க் கணக்கில் செலவினம்; "4210. மருத்துவம்–பொதுச் சுகாதாரம் குறித்த மூலதனச் செலவு" என்பது, மூலதனக் கணக்கில் வருகின்றது; "6210. மருத்துவம்–பொதுச் சுகாதாரம் குறித்த கடன்கள்" என்பது, கொடுக்கப்பட்டுள்ள கடன்கள். இந்தக் குறியீடு எண்களைப் பயன்படுத்துவதால், பொருத்தமான தலைப்பைக் கண்டுபிடிப்பது எளிதாகிறது.

தகவல்
தொகுப்புக்
குறியீடுகள்

37. வரவு–செலவுத் திட்டமானது, பொது நிருவாகத்தில் சிக்கனம், ஒழுங்குமுறை ஆகியவற்றைக் கடைப்பிடிக்க அரசுக்குப் பயனுள்ள ஓர் ஏற்பாடாகும். அரசின் ஒவ்வொரு துறைக்கும் தேவையான, ஏற்கத்தக்க பல திட்டங்கள்

வரவு–செலவுத்
திட்டம் – நிருவாகக்
கட்டுப்பாடு பகுதி–I
திட்டங்கள் அல்லது
தொடர் திட்டங்கள்

இருக்கலாம். பணம் கிடைக்குமானால், எந்த ஓர் ஆண்டிலும் அவற்றைச் செயற்படுத்த இயலும். ஆனால், அரசின் பொருளாதார நிலை ஒரு வரம்புக்கு உட்பட்டதாகையால், வரவுக்குள் செலவு செய்ய அல்லது வரவு-செலவுத் திட்டத்தைச் சரிக்கட்ட நல்ல பல திட்டங்களை ஒத்திவைக்க நேரிடுகிறது. திட்டங்கள் பலவற்றில் எவற்றை உடனடியாக மேற்கொள்ளலாம், எவற்றைப் பொறுத்திருந்து மேற்கொள்ளலாம் என்பதை அந்தந்தத் திட்டங்களின் முக்கியத்துவத்தின் அடிப்படையில் முடிவு செய்ய வேண்டியுள்ளது. நுண்கலைக்கு ஊக்கமளிக்கும் திட்டத்தைவிட உணவு உற்பத்தி குறித்த திட்டத்திற்கு முதலிடம் கொடுக்க வேண்டும். மேலும், மாநிலத்தின் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அடங்கியுள்ள திட்டப் பணிகளுக்கு, அதில் அடங்காதவற்றைவிட அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும். பல்வேறு துறைத் தலைவர்கள், வரப்போகும் ஆண்டுக்கான தங்கள் செலவுக் கோரிக்கைகளை அரசுக்குத் தெரிவிக்கிறார்கள். தற்போது நடைபெற்று வரும் பணிகளைத் தொடர்ந்து மேற்கொள்வதற்குப் பகுதி-I-லும், புதிய திட்டங்களைத் தொடங்குவதற்குப் பகுதி-II-லுமாக செலவுக் கோரிக்கைகள் வைக்கப்படுகின்றன. கடந்த ஆண்டு கிடைத்த வருமானத்தைக் கருத்தில் கொண்டு, அந்த ஆண்டில் கிடைக்கக்கூடிய வருவாயை நிதித் துறை மதிப்பிடுகிறது. தற்போதைய பணிகளை நீஷிக்கத் தேவையான அளவுக்கு நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்படுகிறது. வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் I-ஆம் பகுதி, நிதி அமைச்சர் தற்காலிகமாக முடிவுசெய்த பின்னார், ஒப்புதலுக்காக அமைச்சரவைமுன் வைக்கப்படுகிறது.

பகுதி-II (தமிழ்நாடு புதுமை முயற்சிகள்) திட்டங்கள்

38. வரவு-செலவுத் திட்டத்தைத் தயாரிக்கும் பணியில் அதிகமாக முயற்சிக்கப்படுவது புதிய திட்டங்களுக்கான செலவுகளை ஆய்வு செய்வதேயாகும். அண்மைக் காலத்தில், இதற்காக எஞ்சியிருக்கும் தொகை மிகவும் குறைவாகவும் அல்லது பூஜ்யமாகவும், திட்டங்கள் பலவாகவும் உள்ளன. மக்கள் நல அரசுக் (Welfare State) கோட்பாடு வலியறுத்தப்படுவதும், தேசியத் திட்டத்தில் பல திட்டங்கள் சேர்க்கப்படுவதும், துறைத் தலைவர்களின் கோரிக்கைகளுக்கு வலுவுட்டுகின்றன. ஆனால், கிடைக்கக்கூடிய நிதி ஆதாரங்களுக்குள் அரசு தனது செலவுகளைக் கட்டுப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. எனவே, பகுதி-II திட்டங்களின்கீழ் புதிய திட்டங்களைத்

தேர்ந்தெடுப்பதற்கான முறை மறுசீரமைக்கப்பட்டு, மாநில திட்டக் குழுவில் புதிதாக “தமிழ்நாடு புதுமை முயற்சிகள்” உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. புதிய அல்லது புதுமையான முறையில் பொதுமக்களுக்கான சேவையை வழங்கும் புதுமைத் திட்டங்களுக்குத் தேவையான நிதியை வழங்கும் நோக்கில், ஆண்டுக்கு ரூ.150.00 கோடி அரசின் பங்களிப்புடன், “மாநில புதுமை நிதி” உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. மாநில திட்டக் குழுவானது, துறைத் தலைவர்களிடமிருந்து கருத்துருக்களைப் பெற்று, துறை வல்லுநர்களுடனான விவாதத்திற்கு பின்னர், முன்னுரிமை அடிப்படையில் புதுமைத் திட்டங்களைத் தெரிவுச் செய்கிறது. இவ்வாறாக, மாநில திட்டக் குழுவால் தெரிவு செய்யப்பட்ட திட்டங்கள் முதலமைச்சர் தலைமையிலான நிலை நிதிக்கும் என்றழைக்கப்படும் அமைச்சரவைக் குழுவால் மேலும் கூர்ந்தாய்வு செய்யப்பட்டு ஒப்புதல் அளிக்கப்படுகின்றன.

39. இந்நாளில் நலஞாக்கிலான பொருளாதாரத்தில் பணித் திட்டங்களை அவ்வப்போது நிறைவேற்றுவதன் அவசியம் தொடர்ந்து உணரப்பட்டு வருகின்றது. எனவே, நிதியாண்டின் இடைப்பட்ட காலத்தில் தேவையான பணிகளுக்கு அனுமதி வழங்குவது தவிர்க்க இயலாத்தாகியுள்ளது. வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் குறிப்பிடப்படாத இத்தகைய அனுமதிகளுக்குச் சட்டமன்றம் ஒப்புதல் அளிப்பதுதான் முறை. ஆனால், நடைமுறையில் ஒவ்வொரு செலவினத்திற்கும் சட்ட மன்றத்தில் தனித் துணை மானியக் கோரிக்கை கொண்டு வருவதென்பது இயலாது. எனவே, சட்டமன்றப் பேரவையின் பொதுக் கணக்குக் குழு இதுகுறித்து விதிகளை வகுத்துள்ளது. “புதுப் பணிகள்” என்னும் தலைப்பில் சட்டமன்றத்தின் தனி ஒப்புதல் பெறவேண்டிய இனங்கள் பாகுபாடு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, ரூ.20.00 இலட்சத்துக்குமேல் செலவாகக்கூடிய பெரும் பணிகள், புதிய பணியாளர் குறித்து ஆண்டிற்கு ரூ.12.50 இலட்சத்திற்கு மேல் தொடர் செலவு, ரூ.25.00 இலட்சம் அளவிற்கு தொடராயினச் செலவு, ரூ.10.00 இலட்சத்துக்கு மேற்படும் புதிய செயல் நோக்கத்திற்குக் கடன் அளிப்பது அல்லது வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ஒரு திட்டத்திற்கு குறிப்பிட்ட அளவிற்கு நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கும்போதும், அதற்கு ஆகக்கூடிய செலவு, வரவு-செலவுத் திட்ட நிதி ஒதுக்கத்திற்குமேல் ரூ.50.00 இலட்சமாக அல்லது அத்திட்டத்திற்கான வரவு-செலவுத்

புதுப் பணி

திட்ட நிதி ஒதுக்கத்தில் 10 சதவீத அளவாக இதில் எது அதிகமோ அதுவாக இருப்பது, புதிய வணிக நிறுவனம் அமைப்பது, இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட அரசு வணிக நிறுவனங்களை ஓன்றாக இணைப்பது ஆகியவை எல்லாம் "புதுப் பணிகள்" ஆகும். "புதுப் பணிகள்" அல்லாத தனிச் செலவினங்களைப் பொறுத்தவரை, பொது வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் பொருத்தமான தலைப்பின்கீழ் ஏற்கெனவே ஒப்புதலளிக்கப்பட்ட மானியத்தில் ஏற்படும் மீதத்திலிருந்து சரிக்கட்ட முடியாமல் இருக்கும் அளவிற்கு மட்டும் மொத்தமாகச் சட்டமன்றத்தில் ஒப்புதல் பெற்றாக வேண்டும்.

மாநிலச்
செலவினங்கள்

40. முன்னதாக, எழுதுபொருள்-அச்சுத் துறை, சிறைகள், காவல் துறை, கருவூலங்கள் – கணக்குகள் துறை முதலான வளர்ச்சிப்பணித் துறைகள்லாதவை குறித்த செலவினங்கள், திட்டத்தில் சேராத செலவினங்களின்கீழும் ஏனைய வளர்ச்சிப்பணிகள் குறித்த செலவினங்கள், திட்டச் செலவினங்களின்கீழும் வகைப்படுத்தப்பட்டு வந்தன. 2017–18 ஆம் நிதியாண்டு முதல் வரவு-செலவுத் திட்டங்கள் மற்றும் கணக்குகளில் திட்டம் மற்றும் திட்டம் சாரா வகைப்பாட்டினை கைவிடுவதென முடிவு செய்து, அவ்விரு செலவினங்கள் ஒன்றிணைக்கப்பட்டு மாநிலச் செலவினங்கள் என வகைப்படுத்தப்படுகின்றன.

41. இதன் விளைவாக, செலவினங்கள் பின்வரும் வெவ்வேறு தொகுப்புத் தலைப்புகளின்கீழ் வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

- மாநிலச் செலவினங்கள்
- அயல்நாட்டு உதவிபெறும் திட்டங்கள்
- மத்திய அரசு திட்டங்கள்
- மத்திய, மாநில அரசுகள் பொறுப்பேற்கும் திட்டங்கள்
- தன்னாட்சி நிறுவனங்களின் நிதி உதவி பெறும் திட்டங்கள்

உடனடிச்
செலவுக்கான
மானிய அனுமதி

42. வரவு-செலவுத் திட்டம், வழக்கமாக, பிப்ரவரித் திங்கள் முடிவில் அல்லது மார்ச் திங்கள் தொடக்கத்தில் சட்டமன்றத்தில் வைக்கப்படுகிறது. நிதி ஒதுக்கச் சட்ட முன்வடிவு (Appropriation Bill) புதிய நிதி ஆண்டு

தொடங்குவதற்கு முன்னதாக, அதாவது, ஏப்ரல் முதல் தேதிக்கு முன்னதாக நிறைவேற்றப்படுகிறது. புதிய ஆண்டுக்கான நிதி ஒதுக்கச் சட்ட முன்வடிவை ஏப்ரல் முதல் தேதிக்கு முன்னால் நிறைவேற்ற இயலாத்தோதெல்லாம் புதிய ஆண்டின் முதல் சில திங்களூக்கான நிருவாகத் தேவைகள், சட்டமன்றத்திலிருந்து முன்பண மானியம் பெறுவதன்மூலம் நிறைவு செய்யப்படுகின்றன. இது "உடனடிச் செலவுக்கான மானிய முன் அனுமதி" (Vote on Account) என்று அழைக்கப்படும். இந்த நடைமுறையின் மூலம் பெறப்படும் தொகை, நிதி ஒதுக்கச் சட்ட முன்வடிவில் ஒதுக்கியுள்ள தொகையுடன் பின்னர் சேர்க்கப்படுகின்றது.

43. ஆண்டு நடப்பின்போது, எதிர்பாராத் சில புதிய செலவுகள் ஏற்படலாம். அத்தருணங்களில், மீண்டும் சட்டமன்றம் கூட்டப்பட்டு, எல்லா நடைமுறைகளையும் பின்பற்றி முடிக்கும் வரை அந்தச் செலவுகளை ஒத்திப்போட முடியாது. அப்பொழுது, சட்டமன்றத்தின் ஒப்புதலை எதிர்நோக்கி, இத்தகைய அவசர நோக்கங்களுக்கெனத் தனியாக வைக்கப்பட்டுள்ள எதிர்பாராச் செலவு நிதியிலிருந்து (Contingency Fund) முன்பணம் அனுமதிக்கப்படுகிறது. அதற்குப்பின் கூடும் சட்டமன்றத்தின் முதல் அல்லது இரண்டாம் கூட்டத்தொடரில் துணை நிதிநிலை அறிக்கை ஒன்று வைக்கப்படுகிறது. "எதிர்பாராச் செலவு நிதி"-யிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட பணம், இத் துணை மானியக் கோரிக்கைகள் சட்டமன்றத்தால் ஏற்கப்பட்டு துணை நிதியொதுக்கச் சட்டம் வெளியிடப்பட்டபின் மீண்டும் அந்நிதிக்கு ஈடு செய்யப்படுகிறது.

துணை மானியக்
கோரிக்கைகள்

44. இதற்கிடையே, தற்போதுள்ள வரிகள் மூலம் கிடைக்கும் வருவாய்க்கும், வராவு-செலவுத் திட்டத்தின் I,II-ஆம் பகுதிகளுக்கான செலவின் அளவுக்குமுள்ள இடைவெளியை நிரப்பக் கூடுதல் வரி விதிப்புச் செயற்குறிப்புகளை நிதித்துறை ஆராய்கிறது. இப்புது வரித் திட்டங்கள் அமைச்சரவையால் ஆய்வு செய்யப்பட்டு, குறைக்கக்கூடிய செலவினாங்கள் அல்லது கைவிடப்படக்கூடிய செலவினங்கள், விதிக்கக்கூடிய புது வரிகள் ஆகியன இறுதியாக முடிவு செய்யப்படுகின்றன. பின்னர், தேவையான வரி விதிப்புச் சட்ட முன்வடிவுகள் தயாரிக்கப்பட்டு, வராவு-செலவுத் திட்டம் அவையில் வைக்கப்படும்போதோ, அதன் பின்னரோ சமர்ப்பிக்கப்

புது வரித்
திட்டங்கள்

படுகின்றன. வரவு-செலவுத் திட்டத்தை அவைமுன் வைக்கும்வரை, அதனை இரகசியமாக வைத்திருப்பதன் முக்கிய நோக்கம், புதிய வரி விதிப்புத் திட்டங்கள் பொதுமக்களுக்குத் தெரியாமல் இருக்க வேண்டும் என்பதேயாகும். புதிய வரிகள் பல, பங்கு சந்தையின் நிலைமையையும், அன்றாடத் தேவைப் பொருள்களின் விலைகளையும் மாற்றக்கூடியவை. அவற்றைப் பற்றிய விவரங்கள் முன்னதாகவே வெளியாகுமானால், சமூக விரோத சக்திகள் பண்டங்களைப் பதுக்கி வைக்க ஏதுவாகும்.

**பொறுப்பேற்ற
செலவு**

45. குறிப்பிட்ட ஒரு திட்டக் கால அளவின் போது, முந்தைய திட்டக் கால அளவில் எய்திய வளர்ச்சியைக் காட்டிலும் அதிக வளர்ச்சிக்கு வழி கோலுகிற செலவு மட்டுமே திட்டத்தின் கீழ் வகைப்படுத்தப்படுகிறது. எடுத்துக் காட்டாக, எட்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்போது ஆசிரியர்களை அதிகமாக நியமிப்பதன் மூலம் கல்வி வளர்ச்சிக்கு வழிகோலப்பட்டது. இத் திட்டக் கால அளவில் இச் செலவு, திட்டச் செலவாகக் காட்டப்பட்டது. ஒன்பதாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் கால அளவுக்கு இந்த ஆசிரியர்களுக்கான செலவை, முறையான திட்டத்தில் சேராத தொகுப்பு உள்தலைப்புக்கு மாற்றவேண்டியதாயிற்று. இதனால், ஒவ்வொரு திட்டக் கால அளவு முடியும் போதும், திட்டச் செலவினத் தலைப்புப் பக்கத்திலிருந்து திட்டத்தில் சேராத இனங்கள் குறித்த தலைப்புப் பக்கத்துக்குச் செலவு ஏராளமாக மாறிவிடும். சாதாரணமாக, திட்ட வருவாய் குறித்த செலவின் கணிசமான பகுதி, அடுத்து வருகிற திட்டக் கால அளவில் பொறுப்பேற்ற செலவாகிவிடும். இருந்தாலும், மூலதனப் பக்கத்தில், பணித் திட்டம், "திட்டத்தில் சேர்ந்த இனங்கள்" என்ற அளவில் 'எஞ்சிய பணியாகத்' தொடர்ந்து காட்டப்படும்.

**திட்டச் சாதனை
விளக்க
அறிக்கைகள்**

46. சாதாரணமாக, வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் அமைப்பு, செலவிடப்பட்ட தொகை குறித்து முறையாகக் கணக்குக் காண்பிப்பதாகவும், பல்வேறு துறைகளின் நோக்கங்களை நிறைவு செய்வதற்கான நிதிநிலைத் திட்டமாகவும் இருப்பதோடு அரசின் கொள்கையை விளக்குவதாகவும் அமைகிறது. நல வளர்ச்சிப் பணிகளின் முக்கியத்துவம் பெருகி வருவதைக் கருத்தில் கொண்டு பார்க்கையில், செலவையே முக்கிய நோக்கமாகக் கொண்ட தற்போதைய வரவு-செலவுத் திட்ட அமைப்பு முறை, பல்வேறு

பணித் திட்டங்களின்கீழ் அடைந்த சாதனைகளைச் சட்டமன்றத்தில், உரிய அளவுக்கு விரிவாக எடுத்துச் சொல்வதற்குக்கந்ததாக இல்லை. ஆகவே, ஒவ்வொரு துறையின் திட்டங்களுக்கும், பணிகளுக்கும், திட்ட இலக்குகளுக்கும், திட்டச்சாதனைகளுக்கும் மிகுந்த முக்கியத்துவம் அளிக்கும் திட்டச் சாதனை விளக்க அறிக்கைகளைக் கொண்டு வருவது அவசியமென்று உணரப்பட்டது. இயல்பான வரவு-செலவுத் திட்ட அறிக்கை தொடர்பான நூல்களைத் தவிர, ஒரு சில வளர்ச்சித் துறைகளின் சாதனைகளைப் பற்றிய "திட்டச் சாதனை விளக்க அறிக்கைகளும்" தயாரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. அந்தந்தத் துறையின் நோக்கங்கள், பல்வேறு பணித்திட்டங்களுக்கான திட்டவட்டமான இலக்குகள், முந்தைய ஆண்டுகளில் எத்தப்பெற்ற சாதனை ஆகிய விவரங்களை இத்திட்டச் சாதனை விளக்க அறிக்கைகள் அளிக்கின்றன. திட்டச் சாதனை விளக்க அறிக்கைகள் நிருவாகத் துறைகளால் தயாரிக்கப்படுகின்றனவேயன்றி, நிதித் துறையால் தயாரிக்கப்படுவதில்லை.

47. வரவு-செலவுத் திட்ட வெளியீடுகளான "மாணியக் கோரிக்கைகள்-விரிவான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகள்", வரவு-செலவுத் திட்டக் கூட்டத் தொடரின்போது சட்டமன்றத்தில் வைக்கப்படுகின்றன. 2001-2002 வரையில் வருவாய்க் கணக்கு மற்றும் மூலதனக் கணக்குச் செலவினாங்களுக்கு, தனித்தனி மாணியக் கோரிக்கைகள் வைக்கப்பட்டு வந்தன. இதன் விளைவாக, ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மாணியக் கோரிக்கைகள் ஒரு துறையால் கையாளப்பட்டு வந்ததோடு, பல மாணியக் கோரிக்கைகள், ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட துறைகளால் கையாளப்பட்டும் வந்தன. நாடாளுமன்றத்தில் பின்பற்றப்படும் முறைக்கு இணங்க, ஒவ்வொரு மாணியக் கோரிக்கையும், ஒரு துறையின் ஒதுக்கீடுகளைப் பொதுவாக பிரதிபலிக்கும் வகையில் மாணியக் கோரிக்கைகள் துறைவாரியாக சீரமைக்கப்பட்டுள்ளன. சாட்டிய, அனுமதிக்கப்பட்டச் செலவுகள், வருவாய்ச் செலவு மற்றும் ஏனைய செலவு ஆகியவற்றிக்குத் தேவைப்படும் நிதி ஒதுக்கீடு தனியாகக் காட்டப்படுகின்றன. வரவு-செலவுத் திட்ட வெளியீடுகளின் எண்ணிக்கை 66 ஆக உயர்ந்துள்ளது. இதில் மாணியக் கோரிக்கைகளின் எண்ணிக்கை 54 ஆகும். கடன் செலவு, பொதுக்கடன் திருப்பிச் செலுத்துதல் ஆகியவற்றிற்கான இரு

வரவு-செலவுத் திட்ட
வெளியீடுகள்,
மாணியக்
கோரிக்கைகள்

நிதியொதுக்கங்கள், ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை, ஒட்டுமொத்த வரவு-செலவுத் திட்ட நிதி ஒதுக்கீட்டை விளக்கும் நிதிநிலைக் குறிப்பு-பகுதி-I மற்றும் பகுதி-II, நிதிநிலைக் குறிப்பின் இணைப்புகள், வருவாய் குறித்த விரிவான வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு, பொதுப் பணிகள் மற்றும் நெடுஞ்சாலைகளுக்கான பணி விவரங்கள், நலத்திட்டச் செலவினங்கள் குறித்த அறிக்கை மற்றும் பகுதி-II தமிழ்நாடு புதுமை முயற்சிகளின்கீழ் அனுமதிக்கப்படும் புதிய திட்டங்கள் ஆகியன அடங்கும்.

**நிதிநிலைக்
குறிப்பும்
நிதிநிலைக்
குறிப்பின்
இணைப்புகளும்**

48. நிதிநிலைக் குறிப்பு, மாநில அரசின் நிதிநிலை பற்றித் தொரிவிக்கின்ற மற்றொரு முக்கியமான வெளியீடாகும். இது வரவு-செலவுத் திட்டம் பற்றி அறிந்து கொள்ள உதவும் ஒரு வழிகாட்டி நூலாகத் திகழ்கிறது. இந்த வெளியீடு, 1993-94ஆம் ஆண்டிலிருந்து தனித்தனியே இரு பகுதிகளாக வெளியிடப்படுகிறது. பகுதி-I-ல் நிதிநிலையின் பொதுவான ஆய்வு விவரங்கள் உள்ளன. இதில் நிதிநிலை விவரங்களை உடனடியாக எளிதில் பார்த்தறிந்து கொள்ளலாம். இந்தத் தொகுதியின் பகுதி-II, ஒவ்வொரு கணக்குப் பெருந்தலைப்பின்கீழ் வரும் வருவாய் குறித்த புள்ளி விவரங்கள், ஒவ்வொரு கோரிக்கையின்கீழ் வரும் செலவு ஆகியவை பற்றிப் பகுத்தாய்ந்து விளக்குகிறது. நடப்பாண்டின் வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு, திருத்த மதிப்பீடு ஆகியவற்றிற்கும், அடுத்த ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடிற்கும் இடையே காணப்படும் வேறுபாட்டிற்கான காரணங்கள் இந்த நிதிநிலைக் குறிப்பின் ஒவ்வொரு கோரிக்கையின் கீழும் சுருக்கமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. குறிப்பிட்ட கோரிக்கையின் கீழ் வரும் முக்கிய செலவினங்களை இவற்றிலிருந்து அறியலாம். 1974-1975-லிருந்து தனிப் புத்தகமாக வெளியிடப்பட்டுவரும் "நிதிநிலைக் குறிப்பின் இணைப்புகள்" என்பதிலும் பயனுள்ள தகவல்கள் பல இருக்கின்றன.

இவ்வெளியீடு தொடக்கத்தில் 14 இணைப்புகளை கொண்டிருந்தது. பின்னர், தேவைக்கேற்ப இணைப்புகள் சேர்க்கப்பட்டன அல்லது நீக்கப்பட்டன. 2018-2019 ஆம் ஆண்டுக்கான வெளியீடில் கீழ்கண்டவாறு 22 இணைப்புகள் உள்ளன:-

- I. தமிழ்நாடு அரசின் நிதிச் சொத்துக்களையும், பொறுப்புகளையும் காட்டும் விவர அறிக்கை.

- II.** மத்திய அரசிடமிருந்து பெற்ற கடன்கள் குறித்த விவர அறிக்கை (தேசிய சிறுசேமிப்பு நிதியத்திலிருந்து விடுவிக்கப்படும் கடன்கள் உட்பட).
- III.** மாநில அரசின் உள்ளாட்டுக் கடன்கள் (தேசிய சிறுசேமிப்பு நிதியத்திலிருந்து விடுவிக்கப்படும் கடன்கள் நீங்கலாக).
- IV.** தமிழ்நாடு அரசு அளித்துள்ள உத்தரவாதங்கள் குறித்த விவர அறிக்கை.
- V.** விலை உயர்வு காரணமாக மட்டுமே சட்டமன்றத்திற்கு முதலில் தெரிவிக்கப்பட்ட மதிப்பீட்டைக் காட்டிலும் திருத்த மதிப்பீட்டில் கணிசமான அளவு உயர்ந்துள்ள “புதுப்பணி”யாக கருதப்பட தேவையில்லாத திட்டங்களின் பட்டியல்.
- VI.** நோக்கங்கள் வாரியாக வருவாய்க் கணக்கில் செலவினங்களைக் காட்டும் விவர அறிக்கை.
- VII.** மாநில பேரிடர் உடனடி செயல்பாட்டு நிதி தொடர்பான பற்று – வரவுகளைக் காட்டும் விவர அறிக்கை.
- VIII.** உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு வழங்கப்படும் நிதியுதவியைக் காட்டும் விவர அறிக்கை மாநில அரசு மற்றும் மத்திய நிதி குழுவின் பரிந்துரைகளின்படி வழங்கப்படும் நிதியுதவி.
- IX.** தமிழ்நாட்டில் உள்ள உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு மாற்றப்பட்ட நிலம், நிலவரி பற்றிய விவர அறிக்கை.
- X.** தனிச் சட்டப்படி அமைந்த அரசு வாரியங்கள், கழகங்கள் மற்றும் அரசு நிறுவனங்கள் முதலியவற்றிற்கு வழங்கப்படும் நிதியுதவி.
- XI.** வெளிநாட்டு நிதியுதவி பெறும் திட்டங்களுக்கான நிதி ஒதுக்கீடுகளைக் காட்டும் விவர அறிக்கை.
- XII.** வெளிநாட்டு நிதியுதவியுடன் செயல்படுத்தப்படும் வாங்கிய கடனை மாநில அரசே திரும்ப செலுத்த வேண்டிய திட்டங்களுக்காக மத்திய அரசிடம் பெறப்பட்ட கடன்கள் மற்றும் மானியங்கள் குறித்த விவரங்கள்.
- XIII.** பழங்குடியினர் நலத்திட்டச் செலவினங்களுக்கான நிதியொதுக்கம் குறித்த விவர அறிக்கை.
- XIV.** எம்.ஜி.ஆர். சத்துணவுத் திட்டத்திற்கான நிதி ஒதுக்கத்தைக் காட்டும் விவர அறிக்கை.

- XV.** அரசுத் துறைகள், மாநில பொதுத் துறை நிறுவனங்கள் மற்றும் சட்டப்படிக்கான வாரியங்களில் உள்ள பணியிடங்களின் எண்ணிக்கை குறித்த புள்ளி விவரம்.
- XVI.** மத்திய அரசிடமிருந்தும் அல்லது ஏனைய தன்னாட்சி அமைப்புகள்/ நிறுவனங்களிலிருந்தும் நிதியுதவி பெறும் திட்டங்களின் பட்டியல் (“புதுப் பணி” குறித்த செலவாகக் கருதப்படத் தேவையில்லாதவை).
- XVII.** வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடில் ரூபாய் ஒரு கோடிக்கு மேல் உதவித்தொகை பெறும் திட்டங்களின் பட்டியல்.
- XVIII.** வரவு செலவுத் திட்ட மதிப்பீடில் ரூபாய் ஒரு கோடிக்கு மேல் வருவாய் கணக்கில் மூலதனச் செலவுக்கான மானியம் பெரும் திட்டங்கள்
- XIX.** சமூகப் பாதுகாப்புத் திட்டத்திற்கான நிதி ஒதுக்கத்தைக் காட்டும் விவர அறிக்கை.
- XX.** ஆதி திராவிடர் நலத்திட்டச் செலவினங்களுக்கான நிதியொதுக்கம் குறித்த விவர அறிக்கை.
- XXI.** வேளாண் மற்றும் ஊரக வளர்ச்சிக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள மொத்தத் தொகையைக் காட்டும் விவர அறிக்கை.
- XXII. மகளீருக்கான வரவு செலவு திட்ட அறிக்கை**

49. தேர்தல் நடைபெறும் வருடங்களில், நிதியொதுக்கச் சட்ட முன்வடிவு தாக்கல் செய்யப்படாமல், ஒரு இடைக்கால வரவு செலவுத் திட்டம் தாக்கல் செய்யப்பட்டு வருத்தின் ஒரு பகுதிக்கு முன்னளி மானிய வாக்களிப்பு பெறப்படின் முந்தைய நிதியாண்டிற்கான இறுதித் திருத்த மதிப்பீடுகள் தாக்கல் செய்யப்பட்டது முதல் அடுத்த நிதி ஆண்டிற்கான திருத்த வரவு செலவுத் திட்டம் தாக்கல் செய்யப்படுவது வரையிலான இடைப்பட்ட காலத்தில் எதிர்பார் செலவு நிதியத்திலிருந்து முன்பணங்கள் அனுமதிக்கப்பட்ட செலவினங்களுக்கு திருத்த வரவு செலவு திட்டத்தில் உரிய நிதி ஒதுக்கீடுகள் செய்யப்பட்டு, நிதியொதுக்கச் சட்டம் வெளியிடப்பட்டின், அந்த முன்பணங்கள் அந்நிதியத்திற்கு எடுசெய்யப்படும். அத்தகைய திட்டங்கள் எதுமிருப்பின் அதன் விவரமும் தமிழ்நாடு எதிர்பாராச் செலவு நிதியத்திற்கு எடுசெய்யப்பட வேண்டிய தொகையும் நிதிநிலைக் குறிப்பு பகுதி-II-ல் இணைப்பாக அளிக்கப்படுகிறது.

50. ஆட்சி நிருவாகம், பொதுப் பணத்தைச் செலவிடுவதைச் சட்டமன்றம் கண்காணிக்க வேண்டும். செலவு நடைமுறைகளைக் கண்காணித்துவர, சட்டமன்றத்தின் சார்பில் எவ்வேனும் இருந்தால் மட்டுமே இந்த ஏற்பாடு சிறந்த பயனளிக்கும். இந்த அலுவலை இந்தியத் தணிக்கைத் துறைத் தலைவர் கவனித்துக் கொள்கிறார். அரசமைப்பின்படி, ஆட்சி நிருவாகம், சட்டமன்றத்தின் அதிகாரம் ஆகியவற்றுக்கு அப்பாற்பட்டு பணியாற்றுகிற இவர், இந்தியக் குடியரசுத் தலைவருக்கு மட்டுமே பதிலளிக்கக் கடமைப்பட்டவர். அவருடைய பிரதிநிதியாகிய மாநிலக் கணக்காயர் (Accountant General), சட்டமன்றத்தால் ஒப்புதலளிக்கப்பட்ட ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் அனுமதிக்கப்பட்ட நிதி மற்றும் துணை நிதிநிலை அறிக்கையில் அனுமதிக்கப்பட நிதி குறித்த கணக்குகளைப் பராமரித்து வருகிறார். அரசாணையின்படி கொடுக்கப்படுகிற அல்லது அரசு அதிகாரத்தின் மூலம் செய்யப்படுகிற எல்லாச் செலவுகளையும் அவர் கண்காணித்து வருகிறார். ஓவ்வொரு மானியக் கோரிக்கைக்கும் சட்ட மன்றம் அனுமதிக்கும் அளவுக்கு மேல் செலவுகள் ஆகாதபடி அவர் கண்காணித்து வருகிறார். மேலும் கருவுல அதிகாரிகள், அரசுக் கருவுலங்கள் அனைத்திலும் இருந்து அரசு கணக்குகளைப் பெற்று தொகுத்தளித்து வருகிறார்கள்.

தணிக்கைத்
துறைத்
தலைவரின்
பணி
(Auditor
General's
Role)

51. நிதி ஆண்டு முடிவடைந்த உடன், கூடிய விரைவில் அந்த ஆண்டின் வரவு-செலவுகளை ஆய்வு செய்து, மாநிலக் கணக்காயர் ஓர் அறிக்கை அனுப்புகிறார். இதில், ஒப்புதலளிக்கப்பட்ட மானியத்துக்கு மேல் செலவிடுவது, மானியங்களைச் செலவிடாமலேயே விட்டுவிடுவது, குறித்த காலத்திற்குள் வரிகளை வசூலிக்கத் தவறுவது, வீண்செலவு போன்ற ஏதேனும் கடுமையான நிதி முறைகேடுகளை ஆட்சி நிருவாகத்தினர் செய்திருப்பார்களோயானால், அவற்றை அவர் எடுத்துக் காட்டுகிறார். "பொதுக் கணக்குக் குழு" என்னும் சட்டமன்றக் குழு இந்த அறிக்கையைப் பரிசீலனை செய்கிறது. எதிர்க் கட்சித் தலைவர் இக்குழுவின் தலைவராக இருப்பது வழக்கம். இந்தக் குழுவின் பரிசீலனைகளுக்கு மாநிலக் கணக்காயர் உதவி செய்கிறார். அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்ட மறுப்புகள் குறித்து ஆட்சி

பொதுக்
கணக்குக் குழு

நிருவாகத்தினர் கொடுக்கும் விளக்கங்களை இக்குழு பரிசீலிக்கிறது. இக்குழுவின் பரிந்துரைகள் சட்ட மன்றத்தின் முன் வைக்கப்படுகின்றன. இவ்வாறு, நிருவாகத்தினரது செலவுகளைச் சட்டமன்றம் தக்கமுறையில் கட்டுப்படுத்தி வருகின்றது என்பது தெரியவரும். ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை அல்லது வரவு-செலவுத் திட்டம், இப் பணிக்கு மிகவும் அவசியமானதாகும்.

வரவு-செலவுத்
திட்டமும்
சட்டமன்றக்
கட்டுப்பாடும்

52. அரசு செய்யும் செலவுகள் அனைத்தும் சட்டமன்றத்தின் திட்ட வட்டமான ஒப்புதலைப் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்பது நாடாளுமன்ற அரசு முறையின் தலையாய கொள்கையாகும். அமைச்சர் ஆணை பிறப்பிக்கலாம்; செலவினங்களை அனுமதிக்கும் ஆணையில் செயலாளர் கையொப்பிடலாம்; ஆனால் அரசின் பொது நிதி குறித்து இவர்களில் எவருக்கும் இயல்பான அதிகாரமில்லை. ஏற்கெனவே சட்ட மன்றம் முடிவு செய்தவற்றையும், சட்ட மன்றம் முடிவு செய்யக்கூடும் என்று சில சமயங்களில் எதிர்பார்க்கப்படுவனவற்றையுமே இவர்கள் செயற்படுத்துகிறார்கள். சுருக்கமாக சொல்வதானால், பணத்தைப் பொறுத்தமட்டில், நிருவாகத்தினர், சட்டமன்றத்தின் விருப்பங்களை நிறைவேற்றும் பிரதிநிதிகளே ஆவர். சட்டமன்றக் கூட்டம் எல்லாக் காலங்களிலும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருப்பதென்பது இயலக்கூடியதல்ல. சட்டமன்ற உறுப்பினர் ஒவ்வொருவரும், அரசின் பல்வேறு துறைகளில் கோடிக்கணக்கில் ஏற்படக்கூடிய வரவு-செலவுகளை அன்றாடம் ஆராய்ந்து கொண்டிருப்பதென்பதும் நடைமுறையில் இயலக் கூடியதல்ல. எனவே தான் நிருவாகத்தினர், வரப்போகும் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கை ஒன்றை அல்லது வரவு-செலவுத் திட்டம் ஒன்றைத் தயாரிக்கும் முறை வகுக்கப்பட்டுள்ளது. அந்த அறிக்கையில் எதிர்பார்க்கப்படும் எல்லா வரவினங்களும், செலவினங்களும் சில முக்கியத் தலைப்புகளின்கீழ் குறிக்கப்பட்டு, நிதி ஆண்டு தொடங்குவதற்கு முன்னதாகவே, சட்டமன்றத்தின் ஒப்புதலுக்காக வைக்கப்படும். வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீது பொது விவாதம், மானியக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு, நிதி ஒதுக்கச் சட்ட முன்வடிவை நிறைவேற்றுதல் முதலியன சட்டப்படியான நடவடிக்கைகள் ஆகும். இவற்றின் மூலம் நிதிநிலை அறிக்கையை ஆய்வு செய்யவும், மாற்றவும், திருத்தவும், முடிவாகத் தன் ஒப்புதலை அளிக்கவும் சட்டமன்றத்திற்கு வழி வகுக்கப்படுகிறது. இந்த நடைமுறை

முடிந்து, ஆனால் ஒப்புதல் அளித்த பின்னர், இந்நிதிநிலை அறிக்கையில் குறிப்பிட்ட நிதி வரம்புகளுக்கு உட்பட்டுச் செயற்பட நிருவாகத்தினருக்குப் போதிய அதிகாரமளிக்கப்படுகிறது.

53. மாநிலத்தின் ஆண்டு வருமான மதிப்பீடுகளை முடிவு செய்வதில், சட்டமன்றத்திற்கு அதிகப் பங்கு இல்லை. சட்டமன்றம் இயற்றுகின்ற, தொடர்ந்து செயலில் உள்ள பல்வேறு நிதிச் சட்டங்கள் மூலமாக வருமானங்கள் கிடைக்கின்றன. அச்சட்டங்கள், நிருவாகத்தினர் ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் சட்டமன்றத்தின் திட்டவட்டமான அனுமதியைப் பெற வேண்டிய அவசியமின்றி வரி வசூல் செய்ய உதவுகின்றன. வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் புதிய வரி விதிப்பு ஏற்பாடு எதாவது கொண்டு வரப்படுமானால், நிதிச் சட்ட முன்வடிவு ஒன்று தனியே கொண்டுவரப்பட வேண்டும். இந்தச் சட்டமுன்வடிவின் மீது நடைபெறும் விவாதமும், வாக்கெடுப்பும், வரவு-செலவுத் திட்ட நடவடிக்கைகளின் பகுதியாகக் கருதப்படுவதில்லை. ஆனால், ஏற்கெனவே எடுத்துக்காட்டியபடி, ஒவ்வொரு செலவினமும் சட்டமன்றத்தால் திட்டவட்டமாக அனுமதிக்கப்பட்டாக வேண்டும். அரசமைப்புச் சட்டத்தின் 203(2) ஆம் பிரிவின்படி ("சாட்டிய செலவுகளிலிருந்து" மாறுபட்ட) அனுமதி பெற வேண்டிய செலவு மதிப்பீடுகள், "மானியக் கோரிக்கைகள்" வடிவில் சட்டமன்றத்தில் வைக்கப்பட வேண்டும். கோரிக்கை எதனையும் ஏற்கவோ, மறுக்கவோ அதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள தொகை குறைக்கப்படும் நிபந்தனையுடன், அதனை ஏற்கவோ சட்டமன்றத்திற்கு அதிகாரமுண்டு. சாதாரணமாக ஒவ்வொரு துறைக்கும் சட்டமன்றம் மானியக் கோரிக்கையில் அனுமதித்த தொகைக்குமேல் நிருவாகம் செலவிட முடியாது. மானியக் கோரிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்ட தொகை, முந்தைய பத்தியில் கூறியுள்ளபடி பல்வேறு நுணுக்கத் தலைப்புகளின் கீழ் தொகைக்கப்பட்ட பல செலவினங்களுக்குரியது. நிருவாகத்தினர், அதை, மொத்த மானியத் தொகைக்கு மேற்படாதவாறு அந்த ஆண்டின் தேவைகளுக்கேற்ப பல்வேறு நுணுக்கத் தலைப்புகளின்கீழ் மாற்றியமைத்துக் கொள்ளலாம். மானியத்திற்குள் இவ்வாறு மாற்றிப் பகிர்ந்து கொள்வதற்கு மறு நிதியொதுக்கம் என்று பெயர். இருப்பினும், அனுமதிக்கப்பட்ட இனங்களுக்கும் சாட்டிய இனங்களுக்குமிடையேயும் வருவாய் மற்றும் மூலதனச் செலவிற்கிடையேயும் அவற்றிற்கிடையே எதிர்மாறாகவும்

இந்த மறுநிதியொதுக்கம் அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. இவை
ஒரே மாணியக் கோரிக்கையின்கீழ் வந்தாலும்கூட,
இவற்றிற்கிடையே மறுநிதியொதுக்கத்திற்கு
அனுமதிக்கப்படுவதில்லை.

54. மாநில வரவு-செலவுக் திட்டமென்பது, வெறும்
ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை மட்டுமின்றி, அரசின் எல்லா
நடவடிக்கைகளையும் பிரதிபலிக்கின்ற ஒரு கண்ணாடியும்
ஆகும் என்பதை, மேற்கொண்ன பத்திகளிலிருந்து
அறியலாம். இது, அரசின் செலவினாங்களைப் பயனுள்ள
வகையில் பரிசீலனை செய்ய உதவும் கருவியாகவும்
விளாங்குகிறது.

க. சண்முகம்,
அரசு கூடுதல் தலைமைச் செயலாளர்
நிதித் துறை.

தலைப்புச் சொற்கள் பட்டியல் (அகரா வரிசையில்)

	பக்கம்
அரசுக் கணக்கு அமைப்பு முறை	10
(அ)	
ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை	2
(ஆ)	
இந்திய ரிசர்வ் வங்கி அளிக்கும் வழிவகை	6
முன்பணங்களும் மிகைப்பற்றும்	
(இ)	
உடனடிச் செலவுக்கான மானிய அனுமதி	22
(ஊ)	
எதிர்பாராச் செலவு நிதி	15
(க)	
கணக்குத் தலைப்பு	17
(சா)	
சாட்டிய செலவு	15
(து)	
2003-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நிதிநிலை நிருவாகப் பொறுப்புடைமைச் சட்டம்	8
தமிழ்நாடு எதிர்பாராச் செலவு நிதி	15
தகவல் தொகுப்புக் குறியீடுகள்	19
தணிக்கைத் துறைத் தலைவரின் பணி (Auditor General's Role)	29
(தி)	
மாநிலச் செலவினாங்கள்	22
திட்டச் சாதனை விளக்க அறிக்கைகள்	24
(து)	
துணை மானியக் கோரிக்கைகள்	23
(தொ)	
தொகு நிதி	14
(ஙு)	
இடைப்பட்ட கால நிதி நிலவரத் திட்டம்	9
(ஙி)	
நிதிநிலை அறிக்கை உரை	2
நிதிப் பற்றாக்குறை	5
நிதியொதுக்கம்	10
நிலை நிதிக் குழு – அமைச்சரவை ஒப்புதல்	9
நிதிநிலைக் குறிப்பும் நிதிநிலைக் குறிப்பின்	26
இணைப்புகளும்	

பக்கம்

(ப)	
பகுதி-II (தமிழ்நாடு புதுமை முயற்சிகள்) திட்டங்கள்	20
(பி)	
புதுப் பணி	21
புது வரித் திட்டங்கள்	23
(பெ)	
பெருந்தலைப்பு, துணைப் பெருந்தலைப்பு, சிறு தலைப்பு, உள் தலைப்பு, நுனுக்கத் தலைப்புகள்	18
(பொ)	
பொதுக் கணக்கு	6
பொதுக் கணக்கின்கீழ் கொடுக்கல் –வாங்கல்	7
பொறுப்பேற்ற செலவு	24
பொதுக் கணக்குக் குழு	29
(மா)	
மாநில அரசின் வரவு–செலவுத் திட்டம்	1
(மூ)	
மூலதனக் கணக்கு	4
மூலதனக் கணக்கின்கீழ் முக்கிய நிதி அலுவல்கள்	5
மூலதனச் செலவு	13
(வ)	
வரவு–செலவுத் திட்டம் அல்லது "பட்ஜெட்" என்னும் சொல்	1
வரவு–செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகள்	1
வருவாய்க் கணக்கு – வரவினாங்கள்	3
வருவாய் உபரியும் வருவாய்ப் பற்றாக்குறையும்	4
வருவாய்க் கணக்கு – செலவினாங்கள்	4
வரவு மற்றும் செலவு போக்குகள் குறித்த ஆய்வு	9
வரவு–செலவுத் திட்டம் தயாரிக்கப்படும் பல்வேறு முறைகள்	7
வரவு–செலவுத் திட்ட முன்மதிப்பீடுகள்	11
வரவு–செலவுத் திட்டம், நிருவாகக் கட்டுப்பாடு– பகுதி-I திட்டங்கள் அல்லது தொடர் திட்டங்கள்	19
வரவு–செலவுத் திட்ட வெளியீடுகள்–மானியக் கோரிக்கைகள்	25
வரவு–செலவுத் திட்டமும் சட்டமன்றக் கட்டுப்பாடும்	30